అవధూత సూక్తులు

ప్రథమ భాగము

ప్రకాశకులు:

సాధన గ్రంథ మండలి, తెనాలి.

శ్రీరామ రక్ష - సర్వ జగద్రక్ష

అవధూత సూక్తులు

ప్రథమ భాగము

అవధూతేంద్ర సరస్వతీస్వామి.

సంకలనము :

బులుసు సూర్యప్రకాశ శాస్త్రి

ప్రకాశకులు :

సాధన గ్రంథ మండలి, తెనాలి.

తొలి ముద్రణ
రాక్షస సంవత్సర — మాఘము

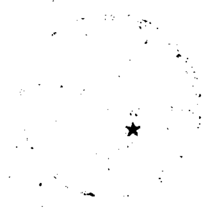
★

అవధూత సూక్తులు — వెల : రు. **1-00**

12 కాపీలు తక్కువ వి. పి. పద్ధతిలేదు.

రు. 12-00లు ముందుగా పంపిన పోస్టుచార్జి ఉచితము.

12 కాపీలు రిజిస్టరుగా పంపబడును.

శ్రీ వెంకటరమణ ప్రెస్, తెనాలి.
1976

శ్రీ 108 ప్రభుదత్త బ్రహ్మచారి మహరాజ్
సంకీర్తన భవనం – బృందావనం

భూ మి క

ఏ ప్రాణి స్మేరాననముతో నింతవరకు మనమధ్య సంచరించుచుండెనో, ఏభక్తహృదయము మధురగీతములను గానముచేయుచు భగవన్నామామృతమును పంచి ఇచ్చుచుండెనో, ఏ భావుకుడు భావబంధురములగు శ్లోకములను పఠించుచుండెడివాడో, ఆ యాత్మబంధువు మనల వీడి నేడెక్కడకేతెంచెనో గదా! నేడాయన పాంచ భౌతికశరీరము అదృశ్య మయ్యెను. అయ్యో! కరాల కాలముయొక్క హస్తములు, పాదములు ఎంత భయానకములో గదా! దాని లీలల నేమని అందును. దాని స్వభావమే అది.

శ్రీ సియారఘువరదాసు ఆంధ్రదేశమున జన్మించిరి. ఆయన హృదయము బాల్యమునుండియు శ్రీరామ పాదారవింద సంసక్తమగుటచే ఆయన పిన్నవయసుననే అయోధ్య కేతెంచిరి. ఆయన శ్రీరామచంద్రుని లీలా భూమి యగు అయోధ్యానగరమున నున్న సమయమున శ్రీ పండిత రామవల్లభశరణ్ గారియొద్ద వైష్ణవ ధర్మ దీక్ష గ్రహించిరి. ఆయన ఇంటిపేరెమో తెలియదు కాని, నాటినుండియుసియారఘువరదాస్‌యను దీక్షానామముతో బరగిరి. ఆయనకు బాల్యమునుండియు సంగీతమునం దను రాగము అధికము. కాన శ్రీరఘువరదాస్ గ్వాలియరులో సంగీత కళాశాలయందు శాస్త్రీయ సంగీతమునభ్యసించెను. ఆయనది కిన్నెర కంఠము. ఆయన పంచమ స్వరమున గళమెత్తి గానము చేసినా, పికకూజితమువలె శ్రవణపేయముగా నుండెడిది. శ్రోతలు భక్తిరస ప్లావిత చిత్తులై ముగ్ధులయ్యెడివారు. ఆయన గ్వాలియరు నుండి ప్రయాగకు వచ్చి వైష్ణవమఠములో కొన్ని దినము లుండిరి. అటుపిమ్మట బృందావనమునకు వెళ్ళిరి. బృందావనమునందే నాకు వారితో పరిచయ మేర్పడెను. అపుడు నేను ఆయనను నా వెంటనుండు దని కోరితిని. ఆయన అంగీకరించిరి. నాటినుండియు ఆయన నాసేవాభారమును

తనపై నుంచుకొనెను. ఇంతేకాదు. భగవత్సేవకు వలయు పూజాసామగ్రిని. ఫలహారాదులను తానే స్వయముగా సమకూర్చెడివారు. ఆశ్రమమందలి విద్యాలయ కార్య నిర్వహణ భారమును కడుదక్షతతో నిర్వహించెడివారు. ఆదాయ వ్యయములను చూచి వ్రాసెడివారు. ఇంత కార్య భారమును శిరస్సుపై నుంచుకొనియు నిరంతరము భగవ న్నామ సంకీర్తనములో మునిగి యుండెడివారు. నేడు, ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో, గ్రామగ్రామమున శ్రీసీతారామ నామ సంకీర్తనము ఇంత యభివృద్ధిచెందినదని యనిన ఆశ్రేయస్సు శ్రీసియా రఘువరదాసుదే యని చెప్పవలయును.

నేను ఆంధ్రప్రదేశ్ వెళ్లినప్పుడుసియారఘువరదాసు నా వెంటనుండెను. నేనప్పుడుదక్షిణ భారత మందలి పుణ్య క్షేత్రములను దర్శించుటకై బయల్దేరితిని. ఆయనయు నా వెంట బయలుదేరి ప్రతి పుణ్యక్షేత్రమునందు మధుర కంఠముతో భగవన్నామ సంకీర్తనము గావించుచు భక్తు లను పరవశుల నొనరించెడివారు. మేము తీర్థాటనము చేయుచు మధురకు చేరితిమి. అచట వారము రోజులు భగవన్నామ రసామృతమున జనసందోహములను ఓల లాడించెను. ఆదినములు నాస్మృతిపటలమున అటులే

నేటికిని అంకితమై యున్నవి. ఇంతేకాదు. తాను గద్గద కంఠముతో అశ్రుపాత మొనర్చుచు తన్మయుడై నామ సంకీర్తనము చేయుచున్న దృశ్యమును నే నెన్నడు మరువజాలను.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రజలు సియారఘువరదాసుగారి భక్తి రస పూర్ణమధుర గానమునకు ముగ్ధులై వారిని ఆంధ్ర ప్రదేశ్ నందే విడచి వెళ్ళుడని నన్నుకోరిరి. వారును అంగీకరించిరి. నాటినుండి ఎన్ని నామసప్తాహములు జరిపిరో ఎంత అఖండనామ సంకీర్తనము కావించిరో నేను చెప్ప జాలను. వారినుండి అలౌకికము అద్భుతము నగు నామ సంకీర్తనము జరుగుచుండెడిది. ఆయన బృందావనప్రాంత మంతయు నామసప్తాహములతో ప్రతిధ్వనింప చేయ వలయునని నాతో తరచుగ అనుచుండెడివారు. ఆయన కోరిక అటులే మిగిలిపోయెను. దానిని తలచుకొనిన శరీరము పులకాంచిత మగుచుండును. నే నెపుడు ఆంధ్ర దేశమున కేతెంచినను శ్రీసియారఘువరదాసు ప్రేరణచే భక్తజనులు నాకఖండ స్వాగతసత్కారము లొనర్చెడి వారు. ఆయనకు నాయందుగల అవ్యాజగాఢాభిమానము కారణముగా నట్టి ఏర్పాట్లు జరుగుచుండెడివి.

సేవా భావము వారికి వెన్నతో పెట్టిన విద్య. యాత్రలో నా వెంటనుండు సహచరులకే గాక, అతిథులు,

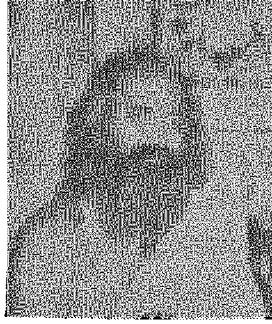
అభ్యాగతులకు సహితము పరమ ఆనందముతో భోజనాదికములు సిద్ధముచేసి ఆతిథ్య మిచ్చుచుండెడివారు. ఆయనకు సంబంధించిన సంఘటనలు ఎన్నో నాస్మృతిపథమున నున్నవి. ఎవరనుకున్నారు, ఆయన నాకన్న ముందు ఈ లోకమును వీడునని! ఆయనను గురించి నేను ఈమాటలు వ్రాయవలసి వచ్చునని. తన కన్నుల ముందు ఆత్మీయుడగు బంధువు స్వర్గతు డగుట, దుష్టులగు పరద్రోహకులు నిష్కారణముగ నొనర్చు నిందలు వినుట, యనునవి మహాదుఃఖ హేతువులుగా మార్కండేయ మహర్షి చెప్పియున్నాడు. దేహావయవములవలె నా వెంట నుండి నాసేవలొనర్చు నట్టి నాస్నేహితులు, బంధువులు ఎందరో పరలోకవాసు లగుచున్నారు! ఇది నాదురదృష్టము!

శ్రీరఘువరదాసుతరువాత కొంతకాలమునకు విజయవాడలో ఒక యతీశ్వరుని కడ కాషాయదండములను గ్రహించి అవధూతేంద్ర సరస్వతి అను పేరు బడసెను. కాని కొంతకాలము గడచినపిమ్మట ఆయన దండ పరిత్యాగము చేసెను. సన్యాసి అయినను ఆయన భావములలో లేశమైనను మార్పు రాలేదు. కాలము గడచుకొలది ఆయన ప్రాచీనభావములో దృఢతరముకాసాగినది.

గతసంవత్సరము ఆయన భీమవరములో నున్నప్పుడు కాలుజారిపడి తలకు పెద్దగాయ మయ్యెను. ఈ వార్త తెలియగానే నేను భీమవరము వెళ్ళి పదిరోజులు అటవుండి తిరిగివచ్చితిని. తరువాత రెండుమార్లు ఆయన నాయొద్దకు వచ్చెను. ఆయన ఒక మహాభావుకుడు. భావుకతతో నొప్పారునట్టి ఎన్నియో లేఖలు ఆయన నాకు వ్రాసి యుండెను. కాని లేఖలను సురక్షితముగా నుంచు నలవాటు కలవాడను కాకపోవుటచే నేను వాటిని పోగొట్టుకొంటిని. తరువాత హైద్రాబాద్‌నుండి వారు ఒకలేఖ వ్రాసిరి. అదియే అంతిమలేఖ. ఇంతలో ఆయన 11–6–75న కరాల కాలగ్రస్తులయ్యిరి. ఇట్టి భక్తిరసప్రవణ మనస్కుడు, భావుకుడు నగు శ్రీరఘువరదాసింక మనకు కానరారు. కాని ఆయన యొనర్చిన నామసంకీర్తనము భక్తుల హృదయములలో నేటికిని, ఎన్నటికిని ప్రతిధ్వనించుచునే యుండును. అట్టిభావుక హృదయమును, భక్తిరసప్లావిత చిత్తమును స్మరించుచు యావ దాంధ్రప్రజలు తత్సాధు ప్రచారితమైన నామ సంకీర్తనముచే తరింతురుగాక.

—ప్రభుదత్త బ్రహ్మచారి.

★

శ్రీ రమణాశ్రయులు - అరుణాచలము

వాక్సుమాంజలి

హరేరామ హరేరామ రామరామ హరేహరే
హరేకృష్ణ హరేకృష్ణ కృష్ణకృష్ణ హరేహరే ।
అరుణాచలశివ అరుణాచలశివ
అరుణాచలశివ అరుణాచలా

"రామభక్తి సామ్రాజ్యము యే మానవులకు
అబ్బెనో ఆ మానవులకు సందర్శనము
అత్యంతబ్రహ్మానందము ॥ రామ॥
ఈలాగని వివరింప లేను.
చాలా స్వానుభవైకవేద్యమే ॥ రామ॥

అని శ్రీ త్యాగబ్రహ్మము వారి దివ్యసూక్తికి లక్ష్య భూతముగా వున్న శ్రీవారి సాంగత్యము, వారి

సంకీర్తన, వారి ఆప్యాయత, ఆత్మీయత, సౌలభ్య సౌశీల్యములను అనుభవించని వారు, వాటిని గురించి విననివారు, అందుచే ముగ్ధులుగానివారు చాలకొద్దిమంది అనుట అతిశయోక్తి గాదు. ఇది నిశ్చయముగా శ్రీవారి యొక్క నిర్హేతుక కృపచేత లభ్యమై అందరినీ కృపా పాత్రులుగా జేయుచుండును. అట్టి తీర్థపాదుల, పుణ్య శ్లోకుల వాక్కులను. వినినవారు మననము చేసికొనుచూ, వాటిని ఆయా సందర్భములనూ తలచి తలచి ముగ్ధులై తన్మయముందుటకు వినని వారు. వారి సూక్తుల ప్రయోజనము పొందుటకు గాను ఆ శ్రీహరి కృపయే యీ సూక్తుల రూపమున విరాజిల్లబోవుచున్నది. ఇటువంటి అపార శ్రీ హరికృపను వుపయోగించుకొని పఠించి, మననము చేసుకొని, జీవితమును భగవన్మయము చేసికొందము గాక!

అదియే శ్రీవారికి వారి ప్రధాన ఆదేశమైన కలి సంతరణోపాయ మగు భగవన్నామ సంకీర్తనమునకు మనము సమర్పింపగల్గినది నిజమైనజోహారు! అదియూ వారి అనుగ్రహము చేతనే సిద్ధింపగలదు.

నామసంకీర్తనమునకు మించినసులభము, సుందరము, శ్రేష్ఠము, సర్వస్వతంత్రము, వేదప్రతిపాద్యము అయిన

ఏకైక వుపాయము నామసంకీర్తనయే శ్రీవారి ప్రధాన సూక్తి. ఉపేయము గూడ అదియే. దాని నాశ్రయించుటచే అదియే తాను...అంతయూ అదియే...అని అనుభవసిద్ధమగును. ఈ ప్రధానసూక్తినే పలువిధములుగ అనేక సందర్భములలో శ్రీవారు ప్రతిపాదించి హృదయమువ ధృఢముగా నెలకొల్పుటకు చెప్పినవే ఈసూక్తులు.

వారి సూక్తులలో మూర్తీభవించిన వారిజీవితమే ప్రధానసూక్త. కావున నామసంకీర్తనాచార్యులు అని సర్వ కాలముల విరాజిల్లుచున్నారు. పరబ్రహ్మము "భగవంతుడు" "భగవన్నామము" యేకమైనట్లు నామ సంకీర్తనగా మూర్తీభవించిన శ్రీస్వామీజీ తదభిన్నులే అను భావదార్ఢ్యముచేత స్వామివారిని గురించి చెప్పుట యన్న...నామమును గురించి, భగవంతునిగురించి చెప్పుటయె...అవశ్యమై హృదయము స్పందించుట జరుగుచున్నది. శ్రీస్వామివారిని గురించి, వారి సద్గుణములను గురించి, వారి జీవిత విధానమునుగురించి సంగ్రహముగా చెప్పవలెనన్న శ్రీవాల్మీకిమహర్షి వివరించిన శ్రీరామకథ యందలి శ్రీరాముని పరముగా ప్రతిపాదింపబడిన పదునారు లక్షణములు ఆధారము. ఆరామకథనే ఆధార

ముగా గొని తులసీదాసు, రామదాసు మొదలైన మహాత్ములు తనివితీర కీర్తనలుగా రచించి పాడుకొని, అందరికీ శ్రీరాముని దివ్యగుణ కీర్తనమునకును ఆశ్రయభూతులైరి. అట్లే రామనామ సంకీర్తనచే, రామాయణ మననముచే, రామభక్తుల సాంగత్యముచే ఉపాసకుడు ఆరాధించినమూర్తి తానేయగునట్లు శ్రీస్వామీజీ తన ఆరాధ్యమూర్తి యగు శ్రీరామచంద్రమూర్తికి ప్రతిబింబరూపమై మనలో సంచరించిరి. రామాయణమున వివిధ సన్నివేశములలో రాముని నడతయే స్వామీజీలో ...పెద్దలకు వినయముగాను, ప్రజలకు ప్రభువుగాను, చిన్నవారికి ఆదర్శభూతులుగాను, జిజ్ఞాసువులకు గహనమైన శాస్త్రీయ విషయములను సహేతుకము స్పష్టముగా, దృఢముగా, సులభముగా అందజేసెడివారు అట్లే కష్టములోనున్న వారిపట్ల వారిహృదయము కరుణతో ద్రవించుటయేగాక వారికష్టమును నివారించి ఆనందించువారు. స్వామి ధనముపట్ల నిర్లిప్తులు. భక్తులు సమర్పించెడి ధనమును మనసుననైననూ స్పృశించక పాత్రులగు వారికి గుప్తముగా వినియోగించుచుండెడివారు. వారి దర్శనార్థము వచ్చువారిలో యేదోవిధమున వారి సహాయ ప్రసాదమును పొందనివారు లేనేలేరు.

వారి వినయము యింతని చెప్పలేము. తమకు ఆశ్రమమిచ్చిన బ్రహ్మీభూత శ్రీశ్రీశ్రీ ప.ప. సదాశివేంద్ర సరస్వతీస్వామి వారికి గురుశుశ్రూషగా చేసిన మరపురాని యాత్రాచరణ వారి గురుభక్తికి వినయమునకు నిదర్శనము. వారి పాదముల దగ్గర క్రింద కూర్చొని "మాగురువుగారు...మాగురువుగారు"అని అమిత గురుభక్తితో ప్రస్తావించెడివారు. అట్లే మంత్రగురువులగు శ్రీజానకీ వల్లభ శరణజీ (అయోధ్య) వారి యందు, పూజ్యపాద శ్రీప్రభుదత్త బ్రహ్మచారి గారి యందు చివరిక్షణమువరకు ఒకేరీతిగా ప్రేమ, గౌరవము, పూజ్యభావము, వినయములతో నుండిరి.

ఇతరుల స్వల్పగుణములను పెద్దజేసి ప్రశంశించి ఆనందించెడివారు. ఐతే వారిగుణ విశేషములను యెరుగకుండ కాదు. అంతియే గాదు. దగ్గరకు చేరిన భక్తవేషధారులు వారికిగల అసూయచే వీరిని ద్వేషించి దుష్ప్రచారము చేయువారిని సైతము ఆదరించి, గౌరవించి, పూజ్యులుగా లోకమునకు వెల్లడిచేసినారు. ఈవిషయమున తన్ను హింసించిన చోరులను భాగవతోత్తములుగా ప్రకటించి పూజించి సమ్మానించిన జయదేవుల జీవితసన్నివేశమును శ్రీవారి జీవితములో అనేకసార్లు చూచితిమి. అన్నిటికంటె గొప్పదైన మానమును ఛాయామాత్రముగా గూడా తలయెత్తకుండా జీవించినారు.

అంతా నామమయముగా...అంతా రామమయముగా...అంతా చిద్విలాసముగా, స్వస్వరూపముగా... అభ్యసించి, అనుభూతమును పొంది, ఆరూఢులై ప్రతిక్షణమూ ప్రతిమాటలోను ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసలోను ఈ అనుభవమునకు వచ్చిన సత్యమును సామాన్య జనులకు సైతము హృదయమునకు హత్తుకొనినట్లు, యిది మనకూ సత్యమే అనుపించునట్లు ఆక్షణమున అనుభూతిపొందునట్లు చివరజరిగిన సప్తాహములలో మంగళహారతి సత్సంగములలో త్రివిక్రముని అవతార సమయమున జాంబవంతుడు దండోరా వేసినట్లు చాటినారు.

పెంకిపిల్లలను తల్లిదండ్రులు మచ్చికచేసి దారికి తెచ్చినట్లు శ్రీవారునూ వారివారికి తగినట్లు కొందరికి తల్లివలె, కొందరికి స్నేహితునివలె, కొందరికి గురువువలె, కొందరికి భగవంతునివలె ప్రవర్తింపజేసి ఆనందించిరి.

"సత్పురుషులు ... తీర్థీకుర్వంతి తీర్థాని" అను మహర్షి సూక్తికి లక్ష్యభూతముగా అరుణాచలము, బృందావనము, ప్రయాగ, మొదలైన దివ్యక్షేత్రములను గూర్చి భక్తుల హృదయములను చైతన్యవంతము చేసిరి. అరుణాచలమునుగూర్చి మారుమూల పల్లెలలో సైతము ప్రస్తావించుటయేగాక సామాన్య జనులకు వూహించుటకు సైతము అలవిగానిదియు, బహు కష్టసాధ్యమైనదియు నగు అంగప్రదక్షిణమును హృద్రోగ

పరిస్థితిలో డాక్టరు వలదన్ననూ సునాయాసముగా... లీలామాత్రముగా... చేసిరి. అట్లే "సచ్ఛాస్త్రీకుర్వంతి శాస్త్రాణి" అను శ్రీనారద మహర్షి సూక్తికి లక్ష్యభూతముగ శ్రీమద్భాగవతమును చదివి మననము చేసుకొనుడని యెంతమందినో ప్రోత్సహించిరి. అట్లే తులసీ రామాయణమును నవాహ్నిక పారాయణ మెన్నోమార్లు తాను జరుపుకొని యితరులనుసైతము జరుపుకొనేట్లు ప్రబోధించిరి.

ఉపనిషత్ ప్రతిపాద్యమైన కలిసంతరణ మహామంత్రమును తాను సంకీర్తన చేయుచూ యితరులచే చేయుంచిరి. ఆ నామసంకీర్తన శాస్త్రమునగల సౌలభ్యమును యితరమంత్ర నియమములచే గజిబిజి పడకుండా స్పష్టపరచి శాస్త్రీయముగా పలువిధ గ్రంథములనుండి, ఆచార్య సూక్తులనుండి, సర్వాంగ సుందరముగా సర్వస్వతంత్రమైనదిగా వున్న సత్యమును సర్వులూ నిస్సంశయముగా నుండునట్లు స్థాపించిరి.

ఎవరైననూ ఆకలి అనిన వీరికి ఆకలిబాధచే "చెవులు ఘుడియలు పడువారి" కంటె యెక్కువ బాధపడి తాను తినబోవుదానినైనూ వారికి యిచ్చి వారుతిని తృప్తి పొందినపుడు ,ఆనందించెడివారు. అందుననూ వున్న వాటిలో శ్రేష్ఠమైన వాటినే యితరులకు పెట్టవలెనని పెట్టి ఆనందించెడివారు.

వారినిగురించి యిట్లుయెంతని చెప్పినను తనివితీరదు. అంతుచేరలేము. వేదములే అంతు చిక్కక తిరిగినవన్న బ్రహ్మభిన్నులైన శ్రీవారిని గూర్చి యెట్లుచెప్పగలము !

వారిని గూర్చి, వారి భావములను గూర్చి, వారి హృదయమును గూర్చి ఆధ్యాత్మికముగా వుపయోగపడు రీతి వారే సత్సంగములలోనే గాక సంకీర్తనలలోను, సప్తాహ మంగళహారతి సత్సంగములలోను ప్రస్తావించిన దివ్యవిశేషములను, ఉత్తరకార్డు మూలమునను వారే స్వయముగా దూరముగానున్న భక్తులకు జాబుల ద్వారా ప్రబోధించిన విషయములను బ్రహ్మశ్రీ. బులుసు సూర్య ప్రకాశశాస్త్రిగారు సేకరించి (సాధన గ్రంథ మండలి, తెనాలి) ఆ విషయములను "అవధూత సూక్తులు" "అవధూతవాణి", "అవధూతలేఖలు" అను గ్రంథములుగను, వాటితోపాటు శ్రీవారి జీవిత విశేషములను బహు శ్రమతో సేకరించి తీర్చిదిద్ది గ్రంథరూపమున బహుజనోపకారముగా శ్రీవారి పాదసన్నిధిలో సమర్పింపవలెనని ఆశ, ఆశయము, కృషి ...శ్రీవారి అనుగ్రహమున, భక్తుల సహకారమున ఈ సత్సంకల్ప రూపారాధన జయప్రదముగ, సర్వ శోభాయమానముగ నెరవేరునట్లు శ్రీహరి అండయై, తోడునీడయై మారుతి ముందు నడువ ప్రార్థింతముగాక !

జయతు జగన్మంగళం హరేర్నామ !

—శ్రీ రమణాశ్రయి.

ముందలి మాట

భరతఖండమున పశ్చిమగోదావరిజిల్లాలో ఆరువేల నియోగికుటుంబమున అడవి కొలను గ్రామంలో విష్ణ్వాలయమున మానవ రూపమున మహాపురుషుడు జన్మించెను. తల్లితండ్రులు పెట్టిన పేరు విశ్వేశ్వరరావు, అనుపేర ఆసేతుసీతాచలపర్యంతము నాటక కళలో అఖండకీర్తినార్జించి, అనేక సువర్ణపతకములు బడసెను. పిమ్మట సంగీత కళాభిమానముతో గ్వాలియర్‌లో మహారాజవారి సంగీత కళాశాలలో శాస్త్రీయ కర్ణాటకసంగీతమును అభ్యసించెను. బాల్యము నుండియు ఉగ్గుపాలతో పెట్టినది రామభక్తి. భక్తిభావముతో అయోధ్యకు వెళ్ళి రామసాక్షాత్కారము పొందిన సిద్ధపురుషులు శ్రీజానకీవల్లభశరణజీ మహరాజ్‌గారివద్ద రామ త్రయోదశాక్షరీ మంత్రమును తీసికొని శ్రీసియారఘువరదాస్ అనుపేర ఉత్తర హిందుస్థానమంతట అఖండముగ భగవన్నామసంకీర్తన ప్రచారము చేసిరి. శ్రీప్రభుదత్త బ్రహ్మచారి మహారాజ్‌గారివద్ద ప్రయాగలో పది సంవత్సరములు సాధుసేవ, భగవత్సేవ చేయుచు నిత్యము సంకీర్తనచేయుచు-ఆంధ్రుల మహాభాగ్యముగా ఆంధ్రదేశము వచ్చి వాడవాడల భగవన్నామామృతమునువర్షించిరి. ప.ప.శ్రీసదాశివేంద్ర సరస్వతీ స్వామివారికి శిష్యులై తురీయాశ్రమ స్వీకారము చేసి శ్రీఅవధూతేంద్ర సరస్వతీస్వామి అనుపేర విరాజిల్లుచు, అనేక పట్టణములలో, గ్రామములలో, పల్లెలలో భగవన్నామసంకీర్తనామృతము తాను పానముచేయుచు, అందరిచే చేయించుచు నిత్య నిరంతర సంకీర్తనతో వందలాది సప్తాహములు, ఏకాహములు చేయుచు అపర చైతన్యులై నామామృతముతో ఆంధ్రదేశమును ప్లావితము, పవిత్రము చేసిరి.

సు + ఉక్తి = మంచిమాట. ఈ సూక్తులు మానవులను సత్పథగాములుగా జేయుచు, భగవదభిముఖులుగా జేసి జీవితమును చరితార్థముగా నొకరించును.

ఈ సూక్తులు శ్రీస్వామివారు సంకీర్తనసమయమున, భక్తుల సమావేశమున, భక్తులకు వ్రాయులేఖలలోను తఱచు ఉపయోగించెడి వారు. వానిని సేకరించి గ్రంథరూపముగా ప్రకటించు చుంటిమి. భక్తులు మా యీ కృషిని ఆదరించి, అభిమానింతురు గాక.

కోరిన వెంటనే భూమిక వ్రాసియిచ్చిన శ్రీప్రభుదత్త బ్రహ్మచారిగారికి, వాక్సుమాంజలి అనుగ్రహించిన శ్రీరమణాశ్రయులకు అనేక ధన్యవాదములు.

ఈగ్రంథముద్రణకు ఆర్థిక సహాయము చేసిన భక్తులకు భగవంతుడు ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యముల నిచ్చుగాక।

తెనాలి — ఇట్లు
రాక్షస వత్సర మాఘము — బులుసు సూర్యప్రకాశశాస్త్రి
1975 — వ్యవస్థాపకుడు : సాధన గ్రంథ మండలి.

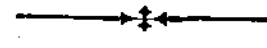
హరేరామ హరేరామ రామరామ హరేహరే।
హరేకృష్ణ హరేకృష్ణ కృష్ణకృష్ణ హరేహరే॥

శ్రీశ్రీశ్రీ ప॥ ప॥ అవధూతేంద్ర సరస్వతీస్వామి వారు

"హరేర్నామ హరేర్నామ హరేర్నామైవ కేవలం
కలౌనాస్త్యేవ నాస్త్యేవ నాస్త్యేవ గతి రన్యధా"

అవధూతాష్టకమ్

శ్లో॥ శ్రీవిష్ణుచరణోద్భాసి హృత్కుశేశయసుందరం.
వందే త్వా మవధూతేంద్ర మాంధ్రగౌరాంగరూపిణమ్. ౧

శ్లో॥ తృణీభూతం జగద్యస్య మేరుభూతం హి కీర్తనం,
వందే త్వా మవధూతేంద్ర మాంధ్రగౌరాంగరూపిణమ్. ౨

శ్లో॥ నామైవ జీవనం యస్య నామైవ పరమం ధనం,
వందే త్వా మవధూతేంద్ర మాంధ్రగౌరాంగరూపిణమ్. ౩

శ్లో॥ కోవిదం సర్వశాస్త్రేషు కోవిదం విష్ణుకీర్తనే,
వందే త్వా మవధూతేంద్ర మాంధ్రగౌరాంగరూపిణమ్. ౪

శ్లో॥ తీర్థీభూతం మహాత్మానం తీర్థసేవన తత్పరం,
వందే త్వా మవధూతేంద్ర మాంధ్రగౌరాంగరూపిణమ్. ౫

శ్లో॥ భాసయంతం హరేర్నామ సర్వవేదోపరిస్థితం,
వందే త్వా మవధూతేంద్ర మాంధ్రగౌరాంగరూపిణమ్. ౬

శ్లో॥ యస్య దర్శనమాత్రేణ నాస్తికోప్యాస్తికో భవేత్,
వందే త్వా మవధూతేంద్ర మాంధ్రగౌరాంగరూపిణమ్. ౭

శ్లో॥ సంకీర్తనమహాచార్య మాంధ్ర్యాం భక్తిప్రవర్ధకమ్.
వందే త్వా మవధూతేంద్ర మాంధ్రగౌరాంగరూపిణమ్ ౮

శ్లో॥ అష్టకం హ్యవధూతస్య యః పఠేత్ శ్రుణుయా దపి,
అభక్తో భక్తి మాప్నోతి భక్తో విష్ణోరనుగ్రహమ్. ౯

—బు. సూ. శాస్త్రి.

శ్రీరామ జయరామ జయజయ రామ.

అవధూత పలుకులు

భాగవతంలో మహాదేవుణ్ణి నిందించి శివాపరాధం చేసినపుడు దక్షుణ్ణి హెచ్చరిక చేస్తూ యీ "శివ" అనేటటువంటి నామంయొక్క మహిమను అమ్మవారు చెప్పింది. ఊరికే హేళనగా అన్నా సరేట.... యెంతో పాపం పోతుందిట.

యత్ కృత్యం తన్నకృతం
యదకృత్యం కృత్యవత్తదాచరితం
ఉభయోః ప్రాయశ్చిత్తం
శివ తవనామాక్షర ద్వయోచ్చరితం॥

ఇంతకంటె అద్భుతమైన వ్యవస్థ. యెక్కడా లేదు. వేదంలో వున్నది యీ వ్యవస్థ. ఏది చెయ్యవలసియున్నది చెయ్యకపోతే, చెయ్యకూడనిదిచేస్తే వచ్చే యీ ఉభయ విధములైనటువంటి పాపములను ప్రాయశ్చిత్తం "శివ" అనేటటువంటి యీ రెండు అక్షరముల నామము యొక్క ఉచ్చారణే....వాసుదేవ !

"అన్యాని శివకర్మాణి కరోతు న కరోతువా"

ఈ శ్లోకం పురాణంలోదే సుమా ! ఇతరమైనటు వంటి మంగళ ప్రదమైన కర్మలు చెయ్యి, చెయ్యకపో....

''శివనామ జపే ధ్యస్తు సర్వదా ముక్తచేతనః॥

అనే పరమధర్మాన్ని అందిస్తున్నారు. స్వధర్మం చెయ్యలేనటువంటి కాలంలో...విధిక్రియా విహీనస్థితిలో వున్నటువంటి మొక్క....కలికల్మష చిత్తులైన మానవు లకు.......వ్యాసులవారు అనుగ్రహించి కృతార్థు లవటానికి యెటువంటి పొరపాటు భ్రాంతిలో పడినవారికీ ఆ భ్రాంతిని బ్రద్దలు కొట్టేటటువంటి, నాశనం చేసేటటు వంటి మంగళప్రదమైన ఆత్మనిష్ఠ నందించేటటువంటి సాధన యిది.

''సర్వాణి శివనామాని మోక్షదాన్యేవ సర్వదా''

శివనామములన్నీ కూడా ముక్తి నిస్తయ్యి. అయితే....

''ఏతత్ ఉత్తమనామ శివేతి బ్రహ్మసమ్మితం॥''

వాటి అన్నింటిలో ''శివ'' అనే నామం వుత్తమ మైనది.

ఈ నామసంకీర్తనచేస్తూ ఒక్కమాట గుర్తుకు వచ్చిందినాకు....ఒకసారి ప్రయాగ వెళ్ళాము. మా గురు

స్వాములవారు, నేను. మాతోటి ఒక భక్తుడు కూడా, వచ్చాడు. మాకు భిక్షచేసుకుంటా నన్నాడు. మేడమీద మాగురుస్వాములవారు వుంటేను పైకివెళ్ళి భిక్షచేస్తా నంటున్నాడు అని చూపెట్టేను. అతనిని....చూశారు... "క్రాఫింగు వుంటే నేను హస్తోదకం తీసుకోను" అన్నారు. క్రాఫింగు తీస్తే అతడికి 300 రూపాయల ఉద్యోగం వూడితే వూడొచ్చు. కొన్ని ప్రిన్సిపుల్సు యేవో వుంటయ్యిగా వాళ్ళ వాళ్ళ ఆఫీసులలో.... చాలామంది చెబుతూవుంటారు. "బొట్టు పెట్టుకు వెళితే కష్టమండీ, మేమందుకే తుడుచుకుని వెడతామండీ" అని యెంతో దైన్యంగా, దీనంగా చెబుతూవుంటారు. ఇంట్లో యెంతో శ్రద్ధాభక్తులతో పూజ చేసుకుంటారు. సుబ్బరంగా ఆబొట్టును తుడుచుకొని వెధవముండలా తయారై యేడుపుముఖం పెట్టుకొని ఆఫీసుకు పోతారు...అంటే నేను యెందుకు చెబుతున్నానంటే యిదంతా....ఆత్మ విశ్వాసంలేదు వాడికి. బొట్టు పెట్టుకు వెళితే యేమన్నా అంటారేమో ననిభయం!....నువ్వు ఆశ్రయించి నటువంటివాడు నీకంత సహాయం చెయ్యలేడా ? అంత భయమా నీకు ? నువ్వు ఆశ్రయించినవాణ్ణి నీవు లెక్క-చెయ్యలేదన్న మాట. అసలు నీకు వాడెవడో అర్థం

కాలేదన్నమాట....ఒక్క నిమిషంలో మార్చేస్తాడే యెటువంటి వాడి మనస్సు నైనాసరే!

సరే....పరిస్థితి గుర్తు చెయ్యటానికి చెబుతున్నా. బ్రాహ్మణుడున్నది గనక నేను హస్తోదకం తీసుకోను అన్నారు. ఏంచెయ్యాలి యిప్పుడు?....నేను అన్నాను "అయ్యా మీహస్తోదకంకోసం 300 రూపాయల వాడి వుద్యోగానికి యేమి యిబ్బందులు వస్తయ్యో యేమిటో," అని అన్నా. వల్లకాదన్నారు. సరే నేను తీసుకున్నా. వారు దయాళులు గనక, భక్త వత్సలులు గనుక, మర్నాడు వారూ తీసుకున్నారు.

ఈ మాట నేను యెందుకు ప్రత్యేకముగా చెబుతున్నాను అంటే....దీనిని బట్టి మీరు అంచనా వేసుకోండి. స్వధర్మం ఆచరించటం యెంత కష్టమో యీరోజుల్లో. వ్యాసులవారు యెందుకని యీమాట కలిలో కిగా చెప్పేసు? అభిరుచి వుందా....మీకు.... చక్కగా భగవత్ ప్రార్థన చేసుకోండి. ద్విజులు సంధ్యావందనం చేసుకోండి....ద్విజులు కానివారు భగవత్ ప్రార్థన చేసుకోండి...అదే సంధ్యవారికి "కాని కుదరదండీ"....కుదరకపోతే నుంచొనయినా భగవన్నామం చేసుకోవచ్చే?...కూర్చొనయినా చేసుకోవచ్చే...బట్టలు మార్చక్కర్లేదు....అటువంటి వ్యవ

స్థను వ్యాసులవారు మనకందిస్తే ఒకపట్టు దలలో వుండి "స్వధర్మాచరణం చేస్తేనే కుదురుతుంది, లేకపోతే కుదరదండి" అంటే.... చేస్తేమంచిది కాదని యెవ రన్నారు ? స్వధర్మం చేసుకుంటూ వుండండి.

స్వధర్మం అంటే యేమిటి ? ప్రొద్దునే నిద్దర లేవంగానే ముందు గడ్డం గీచుకోవటమే స్వధర్మం అవాలి. ఇది మంచిదా...మంచిదికాదా చెప్పండి? మంచిదికాదు. కాని సమాజం యొక్క పరిస్థితి అలా విజృంభించివుంది. వాడికి గౌరవంలేదు. ఆఫీసులోకి రానివ్వరు. ఆగడ్డం గీచుకున్నటువంటివాడు స్వధర్మం యేం చేయగల్గుతాడు? చెప్పండి ? ఒకవారంలేదు....నక్షత్రంలేదు. ప్రొద్దున్నే ప్రాతఃస్మరణీయకాలంలో యిటువంటి విపత్తులన్నీ కూడా ఆక్రమించేయి కలియొక్క ప్రభావంచేత. అందుచేతనే వ్యాసులవారు బాగా అందిచేరు....గోకర్ణుకు చెబుతాడు.

"ధర్మం భజస్వ సతతం త్యజలోకధర్మాన్"

అని. యెందుకంటే....ధర్మం అంటే యేమిటి ? ధర్మం అంటే ఆత్మే....ఇంకా అర్థం కావాలంటే భగవంతుడే అనుకోండి, అందరికీ అర్థమవుతుంది. ఆధర్మాన్ని పట్టుకోండి. ఈలోకధర్మాల్ని పట్టుకొని నువ్వు వ్రాగులాడటానికి కాదు....అసలు లోకధర్మాల్లోగూడా

పరమార్థమే అందించారు. ఆమాట మర్చిపోయి దాని కోసమై యేడుస్తున్నావుగనుక.

''ధర్మం భజస్వ సతతం త్యజ లోకధర్మాన్''
సేవస్వ సాధుపురుషాన్ జహి కామతృష్ణాం
అన్యస్య గుణదోషణ మాశుముక్త్వా॥

ఈ ఒక్కటేమాట ! నిమిషాలమీద భగవత్పరమై పోతుంది మనస్సు. యెవరయితే యీ విషయంలో హెచ్చరిక చేసుకుంటున్నారో మనస్సుని ఇతరులయొక్క గుణములుగాని దోషములుగాని యెవడైతే వెంటనే వొదిలిపెడతాడో వాడు సాక్షాత్తు విష్ణువై పోతాడు. అంటే....అటువంటి హెచ్చరిక అన్నమాట యిది. అదే భాగవతంలో వుంది.

"పర స్వభావ కర్మాణి నప్రశంసయేత్ నగర్హయేత్"

ఇతరులయొక్క స్వభావములను, కర్మలనుగురించి ప్రశంసించొద్దు......నిందించవద్దు. ఇక యేంచేస్తుంది మనస్సు భగవత్పరంకాక అప్పుడు. అసలువున్న అనర్థమే యిది!....''అసలు యీ అనర్థం యెందుకొస్తుందండీ?!' జగద్భావం యెవడికివుందో వాడికే యీ ముప్పుతిప్పలు వస్తాయి. ఎందుకంటే యెవడు

జగత్తును చూస్తావో వాడికి దుఃఖం తప్పదు....దుఃఖం తప్పదు....దుఃఖం తప్పదు. జననమరణాలు తప్పవు.... తప్పవు....తప్పవు....''మరి యెవర్ని చూడాలండీ?''.... నీ యిష్టదేవుణ్ణి చూస్తూవుండు....ఒక వేశ్య కనిపించినా సరే, ఒక తుమ్మచెట్టు కనిపించినాసరే.

ఈ విధంగా ....యే నామరూపమైనా సరే. నువ్వు అక్కడ నీయిష్టదేవుణ్ణి స్థాపనచేసుకుంటు నీకు జననమరణము లేకుండా పోతయ్య. ఇది శాస్త్రము యొక్క ప్రతిజ్ఞ. మీయిష్టం!....మీరు యెంత తొందరగా దీన్ని అందుకుంటారో....అందుకోండి...వాసుదేవ!

ఇదంతా యెందుకు చెప్పేనంటే....ఈ స్వాముల వారు వూరికే భగవన్నామం చేసుకోమంటారు. సంధ్యా వందనం చేసుకోమని చెప్పరు. స్వధర్మం చెప్పరు అనుకుంటారు. నే నెందుకు చెప్పేది యీ చదువు? స్వధర్మం చేసుకోమని నేను చెప్పనక్కర్లేదు. భగవన్నామం వాడ్ని యేంచేయాలో....యేమి కాల్చాలో... యెక్కడికి తీసి కెళ్ళాలో అదే చేస్తుంది. భగవన్నామం జడమా? అది నేను చెప్పాలా?....ఈ మాట యెవడికి తెలియదు? నేనేం చెయ్యక్కర్లేదు. ఏం చెయ్యాలో అది భగవన్నామమే చేస్తుంది. కత్తిరించి

పారేస్తుంది. "అద్భుతమైనటువంటి కత్తెరసుమాయిది" అని తులసీదాసుగారు అంటారు.

రామనామం అనేటటువంటి అంకం వున్నదే..... యీ రెండూ....యిది "ధర్మఅంకురకే పావనద్వైదళ" ధర్మరూప అంకురానికి పవిత్రమైన రెండు దళములట. ఇదికత్తిరించి పారేస్తుంది" దేన్ని కత్తిరిస్తుంది ?"...జనన మరణములు అనే టటువంటియొక్క ఆభావన యేద యితే వుందో ఆ ద్వైతభావాన్ని నాశనం చేసిపారేస్తుంది....వాసుదేవ !

రామనామం అంటే యేమిటి ?....చిన్మయః
"రామయేవ పరం బ్రహ్మ రామయేవ పరం తపః
రామయేవ పరం సత్యం శ్రీరామో బ్రహ్మతారకం."

అన్న సంగతి గుర్తులో వుంచుకుంటే యేమీ సందేహం లేకుండా వాళ్ళుకృతార్థులౌతారు. ఐతే షరతేమిటయ్యా అంటే ....యేపని చేస్తున్నా వదల కూడదు నామాన్ని. అమాటే హెచ్చరికచేశారు.

"సదా జంతు ముక్తైతి ముక్తిః"

అని. ఇటువంటి అభ్యాసం చేసుకోండి....ఇంట్లోకి వెడు తున్నాసరే....ఇంట్లోకి వచ్చినాసరే....అదే శ్రీరామరక్ష

జ్ఞాపకం వుంచుకోండి. ఈ శ్రీరామరక్ష అనాది కాలంనుంచీ వస్తోంది. ఇప్పుడూ వుంది....ఎప్పుడూ వుంది...సర్వత్రా వుంది. ఒక్కమాట చెబుతున్నాను.... మదన మోహన మాలవ్యాజీ చెప్పులు యెక్కడైతే వుండేవో అక్కడ "నారాయణ" అనే నామం వ్రాసి వుండేది. ఆచెప్పుల్లో కాళ్ళు పెట్టేముందు "నారాయణ" అని కాళ్ళుపెట్టేవాడు. మళ్ళీ వొచ్చేవాడు, "నారాయణ" అని చెప్పులు వదిలేవాడు....

ఈ "నారాయణ" అనే టటువంటి నామం యేంచేస్తుంది? ....జడంకాదుగా!....జడం కాదుగా.... ఈ పాదరక్షలు యీకాస్తే రక్షిస్తాయి. "ఈనారాయణ" అనేది యేంచేస్తుందో తెలుసా?....వాణ్ణి ఆచ్ఛాదన చేసి వూరుకుంటుంది, ప్రహ్లాదుణ్ణి చేసినట్లు....

అట్లా కాపాడుతూ వుంటుంది. ఎందుకంటే .... ఈ మనస్సుకు యేది అధిష్ఠానమో అదే రామఅంటె... ఈ జగత్తుకు యేది అధిష్ఠానమో అదే రామఅంటె.... వాసుదేవ !....వాసుదేవ !

"శ్రీరామ నామము యెంతో మంచిమధురము,

మధురాతి మధురము మనకందే అమృతము"

రామనామాన్ని అమృతంగా చెప్పేరు. దేవతలు పానం చేసినటువంటి అమృతం అనుకుంటారేమో మీరు అంతకంటే కూడా ఉత్కృష్టమైనటువంటి అమృతంగాచెప్పేరు. ఆ దేవతలు పానం చేసినటువంటి అమృతంవున్న దే, రామనామామృతం యిచ్చే ఫలాన్ని యివ్వజాలదు.

రామనామామృతం యేఫలాన్ని యిస్తుందో ఆఅమృతానికి ఆయోగ్యత లేదు. రామనామామృతా శ్రియావల్ల వచ్చేటటువంటి ఆఅమృతాన్ని పానంచేసిన టువంటి వారికి రాదు. కాని అది మనకందే అమృతం అన్నారు. స్వర్గంలో వున్న వారికి ఇది అందే అమృతం కాదు....మనకందే అమృతం. దేవతలు అనుకుంటారట. "మాకు ఒక్కఛాన్సు వస్తే చాలు. కలియుగంలో.... భగవన్నామం చేసుకొని తరించటానికి అవకాశం వుంటుంది.

"ఖలౌ ఖలు భవిష్యంతి నారాయణ పరాయణాః"

అని వాళ్లు అనుకుంటారట....యెందు కనుకుంటారు?....మనకందే భాగ్యం వారికి అందనదికనుక. అక్కడ ఆఅమృతంవంటిది గాదు యిది.అదితరిగే అమృతం-యిది తరిగనటువంటిది. అవ్యయం అన్నారు. పౌర్ణ

బునాడు చంద్రుడినుంచి స్రవిస్తూవుంటుంది అమృతం. ఇక్కడేం చెప్పేరో తెలుసునా? సదాశివుని యొక్క ముఖచంద్రుడిలోంచి నిరంతరం స్రవిస్తూ వుంటుందట. ఈ రామనామామృతం.... యీమాట · యెందుకు చెపుతున్నానంటే యింతకంటే ప్రమాణం యేదీ అక్కర లేదు. తెలిసుకున్న వాడికి రామానామం విషయంలో సందేహం పడవటానికి పెద్దప్రబలమైన ప్రమాణం యిది. ఏది?....ముక్త్యర్థం.... కాశీలో....రామనామాన్ని ఉప దేశం చేస్తాడు....మహాదేవుడు....ఇక దీనివిషయంలో సందేహిస్తే నమ్మకపోతే వాళ్ళఖర్మ వాళ్ళది. ఇలాగ మాటిమాటికిగూడ తులసీదాసుగారు యిది ప్రమాణము వేదసమ్మతము అని చెపుతూ యెక్కడెక్కడ నామ ప్రసక్తి వచ్చిందో అక్కడ అక్కడ స్పష్టంచేసి చెప్పేరు యీమాట.

రామనామము రావణాది రాక్షసులను వధిం చినదిగదా! రాతిని స్త్రీగా చేసినది రామనామము.అంటే యేమిటో తెలుసునా! చాలమందికి తెలిసివుంటుంది... చాలమందికి తెలియక పోవచ్చును.

విన్నానసరే విశ్వాసం లేకపోవ్చను....రామనా మము రావణాది రాక్షసులను వధించినది అంటే....

"రామనామమే రాముడు-రాముడే రామనామము." అనేమాట మీరు ఎప్పటికి, ఎల్లకాలము మరచిపోకుండా గుర్తులో వుంచుకుంటే మీకు నామమహిమ విషయంలో ఏమాత్రము సందేహం రాదు. మిమ్మల్ని ఎవరు నిరుత్సాహ పరచలేరు. రామనామ విషయంలో ఎటువంటి నిరుత్సాహమాటలు చెప్పినాసరే మిమ్మల్ని ఎవ్వరూ నిరుత్సాహ పరచలేరు. రామనామమే రాముడు-రాముడే రామనామము.

ఇప్పుడు మీకు రామనామాన్నిగూర్చి చెప్పినటు వంటి మహిమంతాకూడా పూర్తిగా మనసుకు పడుతుంది. లేకపోతే మీకు సందేహం కలుగుతుంది. రామనామానికి యింత మహిమ యెట్లాగా అనిచెప్పి. ఈ మాట గుర్తులో వుంచుకోండి. నేనూయిదే గుర్తుచేస్తూ వుంటాను. "రాముడే రామనామము-రామనామమే రాముడు" అని ఇక మీకు రామనామంగురించి చెప్పినటు వంటి మహిమ విషయంలో వ్యభిచారబుద్ధి వుండదు.... సందేహం వుండదు...ఏలాగయితే మీ అమ్మచెబితే మీ నాన్నవిషయంలో యెంతదృఢంగా నమ్మేరో అలాగా వేదమాత చెప్పినటువంటి యీమాట పరమ సత్యం అని ,అలా నమ్మేస్తారు. మీతల్లి చెపితేనేగదా మీతండ్రివిషయం మీకు తెలుసును. లేకపోతే తెలు

సునా ? ఎవ్వడికి తెలియదు... నేను యెవ్వడికి పుట్టేనో తల్లి చెపుతుంది... అలాగే అనంతకోటి తల్లులవంటి వేద మాత చెప్పిందన్నమాట.

"రామ ఏవ పరంబ్రహ్మ, రామ ఏవ పరంతపః
రామ ఏవ పరంతత్త్వం, శ్రీరామో
బ్రహ్మతారకమ్
అకారో రా తత్పదార్థస్స్యాత్, మకారః త్వం
పదార్థవాక్
తయోస్సంయోజన మసీత్యర్థం బ్రహ్మవిదోవిదుః॥

ఇది బ్రహ్మవిదులే తెలుసుకుంటారుట. "రామ నామము మహావాక్యము, మహామంత్రము...అని. ఈ మాట యెందుకు వేసేరు...సాధన చిన్నది అవటంచేత సందేహిస్తూ వుంటారు...నిజంగా రామనామంచేత యింత ముక్తి వస్తుందా?"అని నిశ్చయంగా వస్తుంది. రామనామమే రాముడుగనుక...ఈవిషయం మరచిపో కుండా వుండండి....ఇక రామనామంవల్ల ఏంజరగదో ఆలోచించుకోండి. రామనామం వల్ల జరగనిదేమన్నా వుంటుందా? సమస్తమూ జరుగుతుంది.అంతే రాముః డేం చేయలేడు?....రామనామం యేంచేయలేదు?....నామా

నికి నామికికూడ భేదంలేదు. ఈమాట గుర్తులోవుంచు కోండి.

పరిశ్రమలేకుండా, చదువులేకుండా, భాష్యాను లన్నీ వినకుండా,"రామరామ"అంటే ముక్తివొస్తుందా? అని ప్రశ్నవస్తుంది. ఒక్కమాట గుర్తుంచుకుంటే పండి తుడికైనా సరే యీవిషయంలో సందేహం వుండదు. ఎందుకంటే....నామము నామి రెండు కాదనేటటువంటి మాట యెవడికి గుర్తుంటుదో వానికి నిస్సందేహంగా "రామనామ మేవ ముక్తిస్స్యాత్"అనేటటువంటి మాట యెప్పుడూకూడా హృదయంలో వుంటుంది. ఎందుకంటె యిది భగవదభిన్నము. భగవంతుడే భగవన్నామముభగ వన్నామమె భగవంతు డయినపుడు భాష్యంశ్రవణం చేస్తే వచ్చేటటువంటి సహాయసంపత్తి యిక్కడకు రాదూ?అన్నిటికీగూడా అర్థమే యిది. సమస్తమైనటు వంటి వాఙ్మయానికీ అర్థమే, "వేదేషు సారమఖిలేషు ఆగమ మంత్ర తంత్ర సారేషు సారమపి" శబ్దసముద్ర సారమైనటువంటి భగవన్నామాన్ని అంటుంటె ఆస్ఫుర ణరాదూ! ఆనిష్ట కుదురదూ!....నిశ్చయంగా కుదురు తుంది కనుకనే....

"యత్ఫలం నాస్తి తపసా న యోగే న సమాధినా
తత్ఫలం లభతే సమ్యక్ కలౌ కేశవకీర్తనాత్."

అని వ్యాసులవారు కంఠోక్తిగా చెప్పేరు. వాసుదేవ!

ఇలా భగవత్పరం చేసుకున్నటువంటివారికి జగత్తు వెంటబడుతుంది. ధనపరం చేసుకున్నటువంటి దరిద్రుడికి జగత్తు గురువై కూర్చుంటుంది. ఎవడు బుద్ధిని ధనపరం చేసుకుంటాడో వాడికి గురువు యెవరూ?జగత్తే!వాడు యోగిఅయినాసరే!.... అసలువాడు యోగెట్లా అవుతాడు?.... కుయోగే....కాన భగవత్పరం చేసుకుంటాడా వాడు జగత్తుకు గురువవౌతాడు. ధనపరం చేసుకుంటాడా జగత్తే వాడికి గురువవుతుంది.

కనుక యిక యెటూ జీవించాలన్నమాట?....ఇళ్లూ వాకిళ్లూ వదలక్కరలేదు. చక్కగా భగవన్నామం చేసుకుంటూ జీవితం భగవన్మయం చేసుకుంటే జయం తప్పదు. గోపాలకు లెట్లా అయితే కృష్ణమయం చేసుకున్నారో, ఆవిధంగా కూర్చున్నా లేచినానడుస్తున్నా.... ....భగవన్నామాన్నిపట్టిస్తేనూత్రం జయంనిశ్చయం.

బోల్ భక్తవత్సల భగవాన్ కీజై! వాసుదేవ!

అవధూతచంద్రసరస్వతీస్వామి.

భగవన్నామ సంకీర్తన

నామసంకీర్తనం యస్య
సర్వపాప ప్రణాశనం।
ప్రణామో దుఃఖ శమనః
తం నమామి హరిం పరం॥

యత్ ఫలం నాస్తి తపసా
న యోగే న సమాధినా।
తత్ఫలం లభతే సమ్యక్
కలౌ కేశవ కీర్తనాత్॥

నాస్తి నాస్తి కలౌ నాస్తి
హరినామ వినాగతిః।
తస్మాత్ యత్నేన జప్తవ్యం
హరే ర్నామైవ కేవలం ॥

హరే ర్నామ హరే ర్నామ
హరే ర్నామైవ కేవలం
కలౌ నాస్త్యేవ నాస్త్యేవ
నాస్త్యేవ గతి రన్యథా॥

చేతులారంగ శివుని పూజింపడేని
నోరు నొవ్వంగ హరికీర్తి నుడువడేని।
దయయు సత్యంబు లోనుగా దలపడేని
కలుగనేటికి తల్లుల కడుపుచేటు ॥

శ్రీనాయక నీనామము
నానా భవరోగ కర్మనాశమునకువి
న్నానంబగు నౌషధము యిది
కానరు దుష్టాత్ములు అకటాకంజదళాక్షా!

ఎరిగినవారల మనుచును
కొరమాలిన మెరుకలెరిగి కొందరు నీపే
రెరిగియు తలపగనొల్లరుపర
తరధోగతులజాడ పద్మదళాక్షా ॥

అతిపాప కర్ములయినను
సతతము నారాయణాఖ్య శబ్దము మదిలో
వితతంబుగ వరియించిన
చతురులుగొనియాడ కమలసంభవువశమే॥

వాసుదేవ।

గణేశ మేకదంత చ
హేరంబం విఘ్ననాయకమ్ ।
లంబోదరం శూర్పకర్ణం
గజవక్త్రం గుహాగ్రజమ్ ॥

జై గణేశ! జై గణేశ! జై గణేశ! పాహిమాం
శ్రీగణేశ! శ్రీగణేశ! శ్రీగణేశ! రక్షమాం।
జై సరస్వతి! జై సరస్వతి! జై సరస్వతి పాహిమాం।
శ్రీసరస్వతి! శ్రీసరస్వతి! శ్రీసరస్వతి। రక్షమాం ॥
బోల్ గణేశ భగవాన్ కీ జై

దక్షిణామూర్తి! దక్షిణామూర్తి!
ఆచార్యేంద్రా! దక్షిణామూర్తి!
ఆశ్రితరక్షక! దక్షిణామూర్తి!
త్రిభువనజగద్గురు! దక్షిణామూర్తి!
శివమహేశ్వరశంభు! దక్షిణామూర్తి!
ప్రకటితపరబ్రహ్మ! దక్షిణామూర్తి!
త్రిభువన జగద్గురు! దక్షిణామూర్తి!
దక్షిణామూర్తి! దక్షిణామూర్తి!

గురుచరణం! గురుచరణం!
శ్రీగురుచరణం! భవహరణం
శివగురుచరణం భవహరణం!
సద్గురుచరణం! భవహరణం!

సద్గురుస్వామికీ జై
భక్తవత్సలభగవాన్ కీ జై
శ్రీరామనామ మహారాజ్ కీ జై

హరేరామ హరేరామ రామరామ హరేహరే

హరేకృష్ణ హరేకృష్ణ కృష్ణకృష్ణ హరేహరే

శ్రీరామ జయరామ జయ జయ రామ

శ్రీరామరక్ష-సర్వజగద్రక్ష

అపధూతసూక్తులు

1. నామామృతము సర్వదోషములను బోగొట్టుతుంది.

2. భోజనసమయమున భగవన్నామమును తప్పక చేయవలెను.

3. పూజ, పాఠముకన్న సర్వోపరి శ్రీరామనామము.

4. నామజపమున సమస్తధర్మములు ధర్మఫలములు ప్రాప్తించును, సత్యము.

5. కృత, త్రేత, ద్వాపరయుగ ధర్మములకన్న కలిలో భగవన్నామస్మరణమున పదిరెట్లధిక పుణ్యము గలుగును.

6. యజ్ఞ, దాన, తపములకన్న శ్రీరామనామము మిన్న.

7. సాధకుడు భోజనము మితముగా భుజించవల యును. రుచులకొరకు లోభుడై అధికముగా భుజించుట భోగియొక్క లక్షణము.

8. భగవదారాధనకొరకు సాధకుని వస్త్రములు గూడ సాదాగానే వుండవలెను. ఆడంబరముగా నుండ రాదు.

9. ఒక్క భగవన్నామము విడువక జేయుచుండిన యీజన్మలోనే జయము నిశ్చయము.

10. మలవిసర్జనముచేసి ప్రక్షాళనముజేయని వాడు ఎంతనికృష్టుడో, అంతకన్న అధమాధముడు భగవన్నా మము వదలినవాడు.

11. భగవన్నామము నిష్ఠతో జపించిన సర్వమూ బృందావనమని స్థిరత్వ మేర్పడును, అస్థిరస్థితిలో బృందా వనమే ప్రపంచమగును.

12. నిరంతరము జరుగు నామజపంచేత అన్నియు స్థిమితమగును.

13. నామస్మరణ నిరంతరం చేయాలి. నామం జేస్తే విశ్వరూపుడైన పరమేశ్వరుని దర్శనం నీకు విశ్వ మంతటా కలుగుతుంది. కనుక నామాన్నే ఆశ్రయించు.

14. సకల తపస్సుల ఫలమగు శ్రీహరినామమును మరువకుండుటయే జన్మసాఫల్యము.

15. మరణము-మానవుడు-మాధవుడు-సకల సుఖములు సకల దుఃఖములు-స్వర్గనరకములు ఆత్మే.

16. అన్యము (అధ్యాస) తదధిష్ఠానము ఆత్మే, భ్రాంతివలన ఏమేమో అనుకుంటారు. అంతయు ఆత్మ విలాసమె. అస్తు.

17. శరీరము ఉన్నా ఆత్మకు అభిన్నమె. శరీరము పోయినా ఆత్మకు అభిన్నమె, రాకపోకలు ఆత్మయందు అధ్యాసయే. అధ్యాసకూడ ఆత్మే.

18. శ్రీహరిని మరచుటకన్న-ఆయన నామమును మరచుటలో ఎక్కువ కష్టము లున్నవి.

19. మానవుడు సావధానుడై సతతము తనజీవితము సత్పురుషులవలె గడచుచున్నదా! లేక పశువులాగ గడచుచున్నదా! యని జూచుకొనవలయును.

20. పితృ, గురు, జనని, బంధు, పతి దైవతంబులలో నెవ్వరె నను సంసారరూప మృత్యురహితంబైన మోక్షమార్గంబు జూపకుండిరేని వా రెవ్వరును హితులు గానేరరు.

21. సర్వఫలములకు ఫలస్వరూపము భగవన్నామము.

22. భోగవాసనలను నశింపజేయును-హరినామము

23. పవిత్రమునకు-పవిత్రము, మంగళమునకు మంగళము భగవన్నామమే.

24. సర్వేశ్వరుని నామారాధన సర్వలోకాల వారికి మంగళప్రదమగు అద్వితీయ సాధన.

25. సోమసూర్యాగ్నుల మించిన స్వప్రకాశము రామనామము.

26. సర్వకాలములందు మేలుకోరు మిత్రము భగవన్నామము.

27. సకలతీర్థములు, దానములు, కర్మలు-వీని యొక్క ఫలమే సత్పురుషదర్శన, సల్లాపములు.

28. చెట్టుకుపిందె పుడుతుంది. అది వగరు,పులుపు గలిగివుంటుంది. అది చెట్టునే వుంటె పక్వమై పండు అవుతుంది.ఆలాగుననే భగవన్నామాన్ని వదలకుంటె మనస్సు క్రమంగా పక్వమయి పరమాత్మునియందు హత్తుకొని పోతుంది.

29. ఏవిధంగానైనా సరే నామకీర్తన, జపము వదలకుంటేచాలు. మనస్సుకోలి వదిలేసెయ్యి. నామం జూచుకుంటుంది.

30, భగవంతుని నమ్మినవారికే, విశ్వసించినవారికే పరమశాంతి లభించును.

31. ప్రాపంచిక వస్తువుల అధీనమందుండుట బుద్ధి మంతునకు, సారగ్రాహిఅయిన మానవునకు నరకసమానముగ దోచును.

32. ఏడవకుండా, దుఃఖంలేకుండా ఎవరు భగవంతుని పొందగలరు?

33. మానవుడు, భగవంతుడు ఏదో ఒకరూపంతో ఎప్పుడు సన్నిహితుడై యుంటా డని విశ్వసించిన ఎంత ఆనందముగానో ఉండగలడు. సుఖసమయంలో కంటే దుఃఖసమయంలో విశేషించి సన్నిహితంగా యుంటాడు.

34. అంతఃకరణము శాంతిగా యుండుటకు ఉపాయము, అన్ని విషయములయందు భగవదిచ్ఛానుసారంగా నడచుటయే.

35. ఎల్లప్పుడు గలసియుండుట కేవలము అనాదరమునకు గారణము. పవిత్రమగు గంగాజలమును విడచి గంగ సమీపమునవుండు మనుష్యులు పారిశుద్ధ్యమునకు నూతుల దగ్గరకు వెళ్ళెదరు. అటులనే సత్పురుషులవద్ద వుండువారు సత్పురుషులను గౌరవించలేరు.

36. స్వామీ! మీకు భయముకలదా?–నాకు పెద్ద భయము కలదు. అదేది? "కోరికలనిన"

37. స్వామీ! మీరు సంకీర్తన ఎందుకు చేయు చున్నారు? ప్రచారమునకా? కాదు నాయనా! సంకీర్తన చేయడం నామానికి సేవచేయడం.

38. దుఃఖానికి కారణం దేహబుద్ధి. సుఖానికి కారణం ఆత్మబుద్ధి.

39. భగవన్నామ మహిమకు శివసాయుజ్యము, బ్రహ్మపదవి గూడ సరిరావు.

40. భగవంతునికి–భగవన్నామానికి భేదంలేదు.

41. సత్సంగం దొరికితే సర్వైశ్వర్యము లభించినట్లే గదా!

42. కలిలో సత్సంగం అయిదునిముషము లయి నను చాలు, మానవుడు తరించడానికి.

43. తల్లి, తండ్రి, హితులు, సోదరులు, భార్య, పుత్రులు, వీరిలో ఒక్కొక్కని వలన ఒక్కొక్కలాభమే కలుగును. సర్వలాభములు కేశవునివలన కలుగును.

44. అనేక జన్మల తపస్సంపన్నతచే భారతభూమి యందు జన్మదొరుకును. ఇక్కడే ముక్తిసంపన్నత.

45. జ్ఞానంవలన అహంకారం పోతుంది. భక్తి వలన మమకారం నశిస్తుంది.

46. ధ్యానానికి యెక్కువ ప్రాధాన్యం యివ్వటం చాలమంచిది. ఆంతరిక సాధన చాలా మంచిది. మానసికముగా భగవత్ లీలాచింతనం మహోపకారం జేస్తుంది.

47. అవసరమైనగురుసేవ భగవత్ప్రాప్తికిమూలం.

48. శ్రీహరిని సర్వభూతమయునిగా దెలిసి, భక్తులైనవారు సకల భూతములయందును నిశ్చలమైన భక్తి జేయవలయును.

49. సర్వభూతస్వరూపుడగు భగవంతుని వీడు పుణ్యాత్ముడు, వీడు పాపి, వీడు దురాత్మురుడు అనుప్రసక్తి వదలి సర్వత్రవున్న నారాయణుని భజించవలెను.

50. మనస్సు బహిర్ముఖముగనున్న విపత్తులకు లోటు ఏమీవుండదు. బహిర్ముఖ మనస్సే సర్వానర్థకారణము.

51. నేను అబాధ్యము, అనామయము, అజరము, అనన్యము. అట్టి అపరిచ్ఛిన్నముగనున్న నేనును ఎవరు కుంగదీయుదురు? బాధింతురు?

52. మనసు చెడ్డది. మోసం చేయిస్తుంది, మోసంలో పడేస్తుంది. దానికి విరుగుడు శ్రీరామనామమే అందరికి గతి అని మహాత్ములు చాటినారు.

53. గాయత్రీజపము మాత్రముచేతనే బ్రాహ్మణుడు సిద్ధిపొందగలడు.

54. తల్లి, తండ్రి, గురువు, దైవతము-భగవద్విభూతులు. వీరిసేవ వలన భగవదనుగ్రహము తప్పదు.

55. మాతాపితలు ప్రత్యక్ష దేవతలు. వీరిసేవ వలన భగవదనుగ్రహము అతిసమీపము.

56. రోగి మనోవాక్కాయ కర్మలతో మందులు తీసికుంటున్నా అసలు ఆత్మబలం కావాలి.

57. ఏసమయంలో దేహబుద్ధిగలచోట దైవబుద్ధి యుంటుందో ఆరాత్రులన్ని శివరాత్రులే,

58. భగవన్నామము చిత్తమునందలి భోగవాసనలను బోగొట్టును.

59. భగవత్స్మరణతో జరుగుపనులన్నియు శివమయములే.

60. భౌతికముగా యీదేహము ఎవరిదో వారిని జపించుట మానవుని ధర్మం.

61. కంటికి కనుపించున దంతయు నశించునదే. ఒక్క భగవన్నామమే నశించనిది.

62. తన ప్రాణులు భగవత్పరమే యని నిశ్చయబుద్ధితో ప్రవర్తించుటయే అత్యుత్తమకోటికి చెందిన సాధన.

63. ఈసృష్టిలో భగవంతుండంత దయగలవారు లేరు.

64. శరీరా లస్థిరాలు. శరీరి సుస్థిరుడు.

65. యతులకు మరణం—మంగళం.

66. భగవంతుని కిష్టంలేకపోతే రాయవంటి శరీరంగూడ రెప్పపాటుకాలం వుండదు.

67. ఆయన వుంచదలిస్తే వూడిపోతున్నట్టున్న శరీరంతోనే అద్భుతంగా సేవలు అందుకుంటాడు.

68. జీవునికి, ఉత్తమసేవ ఒక్క భగవన్నామమే.

69. శ్రీమద్భాగవతం తాపత్రయోన్మూలనం. సత్యం!

70. సకల సాధనలలో శ్రీమద్భాగవత శ్రవణ—పఠనములు శ్రేష్ఠమైన సాధన.

71. సగుణము-నిర్గుణము అంతయు బ్రహ్మస్వరూపమే.

72. సత్పురుషులుగల స్థలములు పరమ పవిత్రములు.

73. ఈశ్వరేచ్ఛను ఎవరును ఉల్లంఘించలేరు.

74. రెప్పపాటుకాలమైన సత్సాంగత్యం మహాలాభం.

75. నేను దేహమను బుద్ధియే నరకము-అది కలవాడే నరకుడు. దానిని నశింపజేసికొని, స్వయంజ్యోతియగు ఆత్మగా వెలుంగుటే దీపావళి పండుగ.

76. సాధకుడు మితముగ మాటాడవలెను. మిత్ర ముగా పరుండవలెను. ప్రాపంచిక విషయములనుండి అలిప్తుడుగా నుండుటకై ప్రయత్నించవలెను.

77. త్యాగవైరాగ్యములులేనిచో భగవత్ప్రాప్తి గలుగదు.

78. ఒకభక్తుడు 72 సం. ములు సాధన సినను తనదగ్గర నున్న రెండువస్తువులను విడుచువరకు భగవత్ప్రాప్తి గలుగలేదు.

79. సాధకుడు ఎంతెంత శ్రద్ధగలవాడగునో అంతంతగా విపత్తులు సంపత్తులుగా మారును. శత్రువులు మిత్రులగును. జగత్తు ఇష్టదేవుని స్వరూపముగా నుండును.

80. ఖాళీసమయంలో నోటితో భగవన్నామం జేయుచుండుము. తత్ఫలితంవల్ల మనస్సు అన్యాయత్తం గాదు. నోటితో అభ్యాసఫలమే మానసికము.

81. హరిభజన జేయనివాడు దుర్దైవులు. అనగా దురదృష్టవంతులు.

82. హరిభక్తియే యథార్థమైన భాగ్యము. హరిభక్తివలన భయ, మోహ, చింతలనుండి విముక్తి గలుగును.

83. నీకు ఆయన్ని (భగవంతుని) ప్రేమించటం చేతకాకపోయినా ఆయన సతతము నిన్ను తననుగా ప్రేమిస్తున్నా డని గుర్తుంచుకొనుము.

84. నిష్కామ నామస్మరణ వలన పాపము తొలగి సత్వగుణము వృద్ధి పొందును.

85. అన్ని ధనములకన్న నామధనము గొప్పది, తరగనిది, ఖర్చైనకొలది పెరుగును.

86. నిత్యము నిష్ఠతో భగవన్నామ జపం జేయువారు దుర్లభ మని జ్ఞానేశ్వరులనినారు.

87. కొనఊపిరి ఉన్నంతవరకు శరీరముద్వారా హరినామసంకీర్తనలు జేయించుకుంటే యింక కావలసినదేమున్నది ?

88. భౌతికధనం ఇహంలో సుఖాన్ని యివ్వవచ్చు, దుఃఖాన్ని యివ్వవచ్చు. గాని ఆధ్యాత్మికధనం, వాసుదేవు డనే ధనం పరమశాంతినే ప్రసాదిస్తుంది. అభయదానాన్ని యిస్తుంది.

89. వాసుదేవ తత్పరుడే సర్వధర్మఫలాన్ని అందుకునేది.

90. అందరినివదలి భగవంతునితో సంబంధం పెట్టుకోవటం భక్తి యంటారు.

91. ఈజన్మలో నేను తరించకపోతే నరకమైనను అనుభవించెదను. గాని వాసుదేవుని వదలను యని దృఢనిశ్చయముతో నుండుము.

92. గాలిపడగ ఎంతదూరంలో నైనా వుండనీ, దారం నీచేతిలో వుంటే అది మనస్వాధీనమే నన్నమాట, అలాగే భగవన్నామాన్ని పట్టుకొన్నావా భగవంతుని పట్టుకున్నట్లే. "రామకృష్ణ"

93. వాసుదేవసేవే అక్షయమైననిధి. అది అనంతం అవ్యయం, సచ్చిదానందమయం. అసలుసుఖం అదే. మిగిలిన సుఖాలు అంతం గలవి. అసత్యములు.

94. మనసు యెలాఉన్నా అభ్యసించితే నిరంతరం భగవన్నామము జరుగగలదు.

95. రోజుకి 3 నిముసములు కంటికి కనబడు, లేక మనస్సునుతోచు వస్తువులకు, ప్రాణులకు – (చరాచరములు) నీయిష్టదేవునిగా భావించి చేతులు జోడించి వందనము జేయుము. ఎన్నో పూజల ఫలం వస్తుంది.

96. ధనవంతు డగుట దైవయోగము కాదు. తన ధనమును తానైనా అనుభవించుట భగవదనుగ్రహము.

97. ధనము సంపాదించుట దైవయోగముగాదు. సంపాదించినది సద్వినియోగము చేయుట భగవ దనుగ్రహము.

98. నీవు నామంచెయ్యి. ఆ నామధారి విడువక ని న్నంటి పెట్టుకుంటాడు.

99. నీవనుభవించు ప్రతిది భగవంతున కర్పించి యనుభవింపుము. అంతయు నాయన యిచ్చినదేగా. ఈ భావము మరువరాదు.

100. మనస్సు బాహ్యవిషయములందు ఇట్టే తన్మయం అవుతూ యుంటుంది. దానిని భగవత్పరం జేస్తూ వుండటమే మనప్రయత్నం. దానికి భగవంతుడు ఎంతో బలాన్ని యిస్తాడు.

101. పాపం వుందనుటకు గుర్తేమిటి?మనస్సులో వాసన లుండుటయే. వాసనలు పాపబీజములు.

102. భగవంతు డగ్నితో సమానంగా అందరి దుఃఖములను పోగొట్టును.

103. నాకు నీకర్మములు అవసరములేదు. వాటిని వదలి నాయొక్క శరణు నొందుము-భగవదాజ్ఞ.

104. నాగురించి నీయొక్క అభిమానాన్ని వదలి పెట్టుము-భగవంతుడు.

105. తనకు తనను అద్వితీయ బ్రహ్మనని ఎరుంగుటయే అజ్ఞానము.

106. నీయొక్క బుద్ధి నిశ్చయించినా, నిశ్చయిం చకపోయినా నీవు బ్రహ్మవే. బుద్ధి నీయందు కల్పితం.

107. అవిద్యానివృత్తి తత్వజ్ఞానంతో కలుగుతుంది

107. శరీరాదులు మిథ్య యని తలచక, సాధనను మిథ్యయని తలచినవారు మాత్రము ఆత్మద్రోహులౌదురు

109. ఈశ్వరునియందు విశ్వాసముంచితే ఆచార దోషం నివర్తక మౌతుంది.

110. వాసనా నివృత్తికొరకు ఈశ్వరభక్తి ఆవ శ్యకము.

111. ఈశ్వరుని విశ్వాసముంటే సంసారికమైన యోగక్షేమముల చింత తొలగి పోతుంది.

112. సంసార వివేకమే పరమార్థము. అట్టివివేకం కావలిస్తే ఈశ్వరుణ్ణి విచారించుము.

113. అంతా వాసుదేవుడు-అట్టి బుద్ధిగలిగితే సంసారమునం దనురాగ ద్వేషములు వదలిపోవును.

114. సర్వత్ర సమానరూపంతో యుండు ఈశ్వ రుని చూచుట (సమం)

115. ఆత్మఘాతకు డెవడు? పరమాత్మను తెలి యనివాడు.

116. జ్ఞానస్వరూప మగు తనను అజ్ఞాని ననుకొ నుట ఆత్మహింస.

117. భగవన్నామం యోగసారం. భక్తిక్రాణం జ్ఞానస్వరూపం అనంతం. అఖండం, అవ్యయం, అనామయం, ఆత్మస్వరూపం, స్వసుఖం.

118. మానవునకు ఆస్తి మాధవుడుగాని మాయ గాదు.

119. మాధవుని స్మరింపక, ఆశ్రయింపక మానవుడు మాయను తొలగింప జాలడు.

120. అంతంగలది మాయ-అనంతుడు భగవంతుడు

121. ఇతరుల మంచిచెడ్డలు వినవలదు-అనవలదు. ఈ రెంటిలో ఏ ఒక్కటి వున్నా నష్టము పొందుదురు.

122. ఎన్నికష్టములు వచ్చినను భక్తుల సాంగత్యమునుండి దూరము చేయరాదని భగవంతుని ఎల్లపుడు ప్రార్థించవలయును.

123. భగవద్భక్తులు ధర్మమునే ఆశ్రయించి యుందురు. వారి కదియే కవచము.

124. భగవన్నామ భగవత్కథలు శరీరం వదలువరకు విన్నవారు ధన్యులు.

125. ఆశ్రమాలలో కలిప్రవేశం తక్కువగాలేదు. (ఎక్కువ)

126. భగవన్నామముఎక్కడుంటే అక్కడే సర్వతీర్థ క్షేత్ర-యజ్ఞ-యాగ ఫలములు వచ్చి సేవించుచుండును.

127. ఆత్మకే జీవుడని, జగత్తని-ఈశ్వరుడని. అంటే ఆత్మేతర మందనుకొనుట పొరపాటు.

128. జ్ఞానప్రాప్తి సాధనలో సాధకునకుముఖ్యంగా ఇతరుల మంచిచెడ్డలకు బోకుండా యుండాలి. నిందాస్తుతులు సాధకునకు పనికిరావు. ఈ పాడుమనస్సుకు బాగా యీాదురలవాటు యిష్టము. ప్రయత్నపూర్వకముగా ఈ ఆత్మఘాతకము జేసే దుష్టస్వభావాన్ని తరిమెసెయ్యాలి

129. తన పాపములవలెనే ఇతరుల పాపములను తలంపని వానికి పాపములు సంభవించుటకు కారణము లేదు.

130. ఎవడు మనస్సుచేతగాని, వాక్కులచేతగాని శరీరముచేతగాని ఇతరులకు అపకారము జేయునో, వానికి అట్టికర్మ యనెడి ఫలము గలుగుచున్నది. గొప్ప దుఃఖమున్ను గలుగుచున్నది.

131. భగవన్నామము ముందర విషము-అమృతము.

132. ముఖ్యసాధన ఉన్నది ఉన్నట్లు పలుకుటయే.

133. సంగం అంటే వాసన-సంగం పోవాలంటే సత్సంగం.

135. సుఖదుఃఖాలకు అతీతమైన ఆనందమే "నేన"ను స్ఫురణ కలుగవలయును.

135. భగవన్నామం పరమార్థగాములకు సంబళం.

136. నామజపంవలన భుక్తి-ముక్తి - మోక్షం అరచేతికొస్తుంది.

137. నామజపంవలన మృతత్వంపోయి అమృత మయం అని తోస్తుంది.

138. నాలుకలో వున్న అసత్యమనే మైల నశిం చాలంటే ఒక్క హరినామంతోనే నశించాలి. తీర్థోద కాలతో కడిగితే పోదట.

139. క్రియా, కర్మ, ధర్మల చింత మాని నామ ధనాన్ని పుంజుకున్నవారు ధన్యులు.

140. నామం అమృతంయొక్క నిధి.

141. సమ్యక్ కీర్తన-సమ్యక్ జ్ఞానమె.

142. నామముతో యోగము-సమాధిసాటికావు.

143. రామానుగ్రహమున జడచేతనము లన్నిటికి ఉచ్చస్వరముతో భగవన్నామములు వినిపించే భాగ్యమే భాగ్యము.

144. సంసారములో సుఖప్రదము - సద్యోఫల దాయకము ఒక్క సత్పురుష సాంగత్యమే.

145. గౌరవముగల స్థలమువలన దేహాధ్యాస అధిక మగును. అట్టి స్థలములకు దూరముగ నుండవల యును.

146. హరినామ మహిమ భక్తులకు వినిపించవలెను, విముఖులకు వలదు.

147. ఎంతో పుణ్యముచేసి సంపాదించుకొన్న జన్మను అనేకమంది మట్టిపాలు చేయుచున్నారుగదా!

148. సకాలమృత్యువాత్పు వారందరికి నారాయణ స్మరణలు.

149. స్వధర్మానుష్ఠానం విడచి నామస్మరణ చేయుట వృథ.

150. పరోపకారపరాయణులకు ప్రారబ్ధము అతి వేగముతో ముగియుచుండును.

151. అగాధమైనదని అనుకుంటున్న ఆత్మవస్తువు అత్యంతం సులభమనుమాట అరటిపండొలచి యిచ్చినట్లు అందరకు అందుతుందని సాధక సత్పురుషుల అభిప్రాయం.

152. ఎవరి నాలుకమీద ఎల్లప్పుడు శ్రీహరి నామము ఆడుచుండునో వాడే మానవుడు.

153. హరిస్మరణ లేనివాడు మానవు డయ్యు-మానవుడు కాడు.

154. మూడు యుగములలోని ఫలము కలిలో కేవలము హరినామము యిచ్చును. సత్యము.

155. అన్నియింద్రియముల సుఖము యిచ్చునది భగవన్నామమే.

156. ధ్యాన, జప, తప, యోగ, సంకీర్తనాదులు చెయ్యటం సులువే మోగాని నిరహంకారంగా సాధుసేవ చేయటం సుదుర్లభం.

157. జడ మనుకుంటున్న ఔషధంగూడా యెంత సుకృతం చేసుకుంటేనో మహాత్ముల నోటిలో పడుతుంది.

158. భగవంతుణ్ణి గురించి చెప్పడం ఎంత అసాధ్యమో, అంతకన్న అసాధ్యం భక్తుణ్ణిగురించి చెప్పటం.

159. సారగ్రాహులైనవారు బట్టను (కాషాయం) చూడకుండానే మాటతో మహాత్ముని స్థాయిని అందుకుంటారు.

160. ఉంచదలిస్తే వుంచుతాడు. ఇష్టం లేకపోతే అవతల ఒకసెకండు ఆలస్యం గాకుండా పారేస్తాడు.

161. నిందాస్తుతులులేక, పెట్టినదానితో తృప్తి, పిలవకుండా వెళ్ళకుండుట, ఓర్చుకొనుట యీ నాల్గు లక్షణములు ధామనిష్ఠవలన కలుగును.

162. హరినామము రోగ, శోకములను నశింపజేయును.

163. అసారమైన సంసారమున సారమైనది భగవన్నామమే.

164. "ఆత్మ" భోగమువలన, కర్మవలన వృద్ధి క్షయములు గలిగి యుండదు.

165. మనస్సులోకివచ్చి పోయినవాటితో బ్రహ్మ జ్ఞానికి ఇసుమంతయు చింత యుండదు.

166. మానవుడై జీవించుచు యెవడు వాసు దేవుణ్ని స్మరించడో వాడు గొప్ప నష్టమును పొందు చున్నాడు.

167. అత్యంత దుస్తరమైన మానసిక పాపము లతో దూషితమైన హృదయము గలవాడైనప్పటికీ విష్ణు భగవానుణ్ణి స్మరించినట్లయితే అతడు లోపల బయట పవిత్రుడవుతాడు.

168. తులాపురుష దానము (పురుషుణ్ణి తూచిన స్వర్ణము), రాజసూయ-అశ్వమేధాది యజ్ఞములయొక్క ఫలము విష్ణుస్మరణఫలము తో తుల్యము గాజాలదు.

169. కలియుగంలో వేదవిహితమైన కర్మాను ష్ఠానములు సరిగా జరగవు. కేవలం హరిస్మరణ సంపూర్ణ ఫలాన్ని ప్రసాదిస్తుంది.

170. రాముని రాముడై చూచినవాడు పొందే పరమానందము, పరమనిత్యసుఖము; రాముని కన్యమై దర్శించుటలో అంత ఆనందము లభింప నేరదు.

171. రామునిలో తన్మయుడవై పంచదార బొమ్మ నీటిలో కలసినప్పుడు తద్రూపమును చెందులాగున దర్శించిన, దర్శించుటయే యథార్థ శ్రీరామదర్శనమునకు ఆదర్శనీయము.

172. నామము చేయగాచేయగా ఆవక్కనామమే కృతార్థు నొసంగును.

173. నామజపమువలన ఆత్మారాముని అభిన్న దర్శనముకూడ జరుగును.

174. నిరంతర నామకీర్తనచే నామ–నాములకు భేదము లేదను సత్యము గోచరమగును.

175. మనస్సు కోతిలాంటిది. దీనికి నామ మనే కళ్ళెం వేసి మాటిమాటికి మరల్చుచుండవలెను.

176. శరీరము ధనాది కార్యములతో కూడుకున్నది. సత్పురుష సాంగత్య మనే ప్రయాగలో స్నానముచేయుటే దానికి శాంతి.

177. కాకి కోకిల కాకపోవచ్చును. గాని సత్పురుష సహవాసమున సత్సంగలాభమున కాకిభావం (కఠోరంగా పల్కువారు) కోకిలవలె అతి మధురంగా పల్కగలరు.

178. భగవ దాశ్రయములో నున్న వారికి రోగము కూడ అనుగ్రహరూపముగానే గోచరించును.

179. రోగికి నామముకంటె పరమౌషధం ఇంకొకటి లేదు.

180. దేహమునకు రోగమని దీనికి సుఖమును గల్గజేయుటకు ప్రయత్నించిన, విషయములలో జొచ్చిన విషముకంటే ప్రాణహానిని గల్గజేయును.

181. పరుల దోషముల జూచువాడు ధర్మాత్ముడు కాడు.

182. తనయొక్క, ఇతరులయొక్క దోషములు జూచువానిలో ధర్మము ప్రవేశించదు.

183. తన దోషముల చూచుకొనువానికి భక్తి యబ్బును. కాని సర్వత్ర ఈశ్వర నిష్ఠ కుదురదు.

184. అంతయు రామమయముగా చూచు వానికి సర్వత్ర ఈశ్వరనిష్ఠ కుదురును.

185. లోకమున మానవుడు చేయతగినది హరి నామమే.

186. సర్వకోరికల నిచ్చు కామధేనువు హరి నామమే.

187. నాలు గాశ్రమములవారు, నాలుగు జాతుల వారు చేయతగిన ప్రధానకర్మలలో హరినామము మిన్న.

188. అన్నికోర్కెలు త్యజించి ప్రతిజీవిలో "భగవాను"డున్నాడను దృఢభావనచేసి వివేకముతో సత్పురుష పథము అవలంబించిన నాడు నామానుగ్రహము తొందరగా ఫలించును.

189. రామాయణపఠనం-నామస్మరణ ఒక్కటే.

190. భగవన్నామ ప్రపన్నతయే సర్వోత్తమము.

191. మనస్సునుబట్టి చూస్తే అన్నీ దొంగవేష ములే.

192. నిరంతరం ఏదోవిధంగా భగవన్నామం చేయటమేగాని దాసోఽహం చేతకాదు. సోఽహం అసలే చేతకాదు.

193. భగవన్నామం తృప్తిని, సుఖాన్ని, శాంతిని పరమానందాన్ని ప్రసాదించును.

194. ఎప్పటికైనాసరే దృఢంగా, గాఢాను రాగంతో నామంలో మునగాలి.

195. భగవన్నామం సులభం. దానియందు శ్రద్ధ గలుగుట దుర్లభం. ప్రయత్నించిన ప్రేమ లభించి తీరు తుంది.

196. రాగద్వేషములు గలిగి యుండుట ఆత్మ హింస.

197. పరిచ్ఛిన్ను డనుకొనుట ఆత్మహింస.

198. ఏవిలేకున్నను ఆత్మవుండనిదికాదు. ఆత్మను చంపువా డెవడూ లేడు.

199. అనారోగ్యం అనాథనాథుని అనుగ్రహ విశేషం.

200. దుఃఖం దైవానుగ్రహం కాకపోతే కారణ మేమున్నది?

201. సర్వార్పణము జేసికొన్నవాడు భగవదిష్ట మని సంతోషించుతాడు. అట్టివానికి కష్టాలు లేవు. పరీక్షా లేదు. నిత్యసంతోషంగా యుంటాడు.

202. స్థిరత్వము నొందువరకు నామజపము చేయ వలయును.

203. భగవదనుగ్రహమున హరినామము నాశ్రయించి ప్రాపంచిక విషయములలో ముగ్ధులై యుండక యుండువారే భాగ్యవంతులు.

204. సదా మనస్సును వశపరచుకొనుము. మనస్సు మహా నీచమైనది. అది బందిపోటు దొంగ. దైవీసంపదను అపహరించును.

205. మృత్యువు సమీపమందున్నదని గుర్తించి నామజపము చేయుటయందు ప్రమాదమును పొందవలదు.

206. నిరంతరము భగవదనుకూల కార్యమే చేయ వలెను. ఏకార్యమువలన భగవంతుడు ప్రసన్నుడగునో అదియే జేయవలయును.

207. భగవంతుడు నేను జేయుకర్మను జూచు చున్నాడని తెలిసికొనుము. దానిచే నీచకర్మ చేయజాల కుందువు.

209. దృశ్య పదార్థములయందు మనస్సు పోనీయక భగవంతునియందే మనస్సు నుంచుము.

210. దుఃఖమును సుఖముకన్న యెక్కువగ తలంచుము. సంసార దుఃఖము నిన్నేమియు చేయజాలదు.

211. కలిలో భగవన్నామం భాగవతం ప్రధాన సాధనాలు.

212. భగవన్నామాని కున్న సిద్ధులు మరియే సాధనకూ లేవు.

213. భగవన్నామంచైతన్యం. తన నిజస్వరూపాన్ని తెలుసుకున్న వాళ్ళందరు భగవంతుని కభిన్నమని చెప్పుటకు పరమసాహసం భగవన్నామం వల్లనే అందుతుంది.

214. నామం చేయగాచేయగా దృఢత్వము, అనురాగము, ఏకాగ్రత నామం ప్రసాదిస్తుంది.

215. ఇతరులకు బోధించుటకంటె, తను ఆచరించిననాడు వారిని ఆదర్శముగా గొని తరింపగలరు.

216. తనతప్పు తాను చూచుకొనుటము-ఇతరులను పొగడకుండుటయు (అంటే భక్తుల పనికాదు అర్థము-ధనమే జీవనముగా గలవా రని అర్థము) నామరసాస్వాదనము-నిరంతర నామజపము యీ నాలుగే మహావాక్యాలు.

217. భగవద్భజనలో సర్వలాభ మున్నది. దాని ఉపేక్షలో సర్వనాశమున్నది.

218. భగవత్కథాశ్రవణంవలన అపవర్గ మార్గంలో నడచుటకు యోగ్యత కలుగును.

219. ఇతరములైన యెన్నో మాటలవలన లాభమేమి? గోవిందుని చింతించునదే ధ్యానము.

220. ఎక్కడ కేశవుని కీర్తన జరుగుచుండునో అదే కథ.

221. శ్రీకృష్ణుని ప్రసన్నత చేయునదే కర్మ. ఇతర మాటలవలన లాభమేమి?

222. భగవంతుని పాదపద్మములు కోరికలు లేని వారికి స్వధామము నొసగును.

223. అంతా రామమయం. ఈజగ మంతా రామ మయం.

224. ఏనాలుక "శ్రీకృష్ణ-శ్రీకృష్ణ-శ్రీకృష్ణ" అని శ్రీకృష్ణనామమును కీర్తించదో, రోగరూపిణి యైన ఆనాలుక నూరుముక్కలై పడుగాక !

225. సత్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ.

226. సత్యం జ్ఞాన మనంతం నిత్యం.

227. ఏమీ అనడంచేతకాకపోతే "శ్రీరామ" అనే మూడక్షరాలు చెవులార విన్నాచాలు.

228. స్వధర్మాచరణం చేయలేని కలిలో నుంచుని కూర్చుని, నడచుచు నైనా భగవన్నామం చేసికొనుట పరమధర్మం.

229. ఎవడు జగత్తును చూస్తాడో వానికి దుఃఖం తప్పదు.

230. ఎక్కడ జూచినా నీయిష్ట దేవునిగాజూడుము

231. శివుని కర్మలు అన్నియుచేసినను, చేయకున్నను "శివ" అనిన చాలును.

232. శివనామము లన్నిటిలో "శివ" అనునది చింతామణి.

233. "శివ" అని హేళనగా అన్నా మహాపాపం కూడ భస్మం అవుతుంది.

234. నాలుగువేదాలు చదివినాసరే, భగవన్నామం చేయకపోతే స్వర్గమేగతి.

235. ఏమీచదవకపోయినా భగవన్నామంచేస్తే అపవర్గం నిశ్చయం.

236. జీవితమును భగవత్పరం చేసుకున్నవాడు జగత్తుకు గురువౌతాడు.

237. ధనపరం చేసుకున్నవాడికి జగత్తు గురువై కూర్చుంటుంది.

238. పరిశ్రమలేకుండా, చదువులేకుండా, భాష్య శ్రవణం లేకుండా "రామరామ" అంటే ముక్తివస్తుందా? సందేహంలేదు. రామనామం వేదసారం.

239. భగవదిచ్ఛకు భిన్నంగా ఏమీ జరుగదు.

240. భగవద్భజనకన్న శాంతికి వేరుమార్గంలేదు

241. భగవంతుని హస్తంలేకుండ ఏమీజరుగదు.

242. ఈ ఉపాధులన్నీ కేవలం యంత్రములు.

243. భగవంతుని భజిస్తూ సుఖదుఃఖాలు ఆయన అనుగ్రహమే యని భావించుటయే ఆయనను వదల కుండా యుండటము.

244. మానవుడు ఏదిచేసినను మంచిబుద్ధితో చేసిన అంతయు మంగళమే.

245. భగవంతుని నమ్మినవాడు ఎన్నడు చెడడు.

246, భగవంతుని కటాక్షము ఎవనియందు ఎపుడు ఏవిధముగా ప్రసరించునో తెలియదు.

247. భగవంతుని ఆజ్ఞలేకుండ గడ్డిపరకకూడ చలించదు.

248. అంతా మనంచేస్తున్నా మనుకొనుట అజ్ఞానము.

249. నామసంకీర్తన తన్మయత్వముతో నాయీ శరీరము భగవంతుని కంకిత మగుగాక.

250. నామమునగల రుచి యేపదార్థమున లేదు.

251. భగవంతుడు సర్వత్ర ఉన్నాడని మరచుటచే హెచ్చుతగ్గులు, ప్రియాప్రియములు, నీచఉచ్చములు మనసున గలుగుచుండును.

252. శ్రీరామ విముఖుని బ్రతుకు వర్షాకాలమున పేడవలె వ్యర్థమగును.

253. శ్రీరామవిముఖునకు చిత్తదోషమున పాపమయమగు వృత్తి జనించును,

254. తనపాపముల వలెనే ఇతరులపాపములను తలంపని వానికి పాపములు సంభవించవు.

255. త్యాగవైరాగ్యములు లేనిచో భగవత్ప్రాప్తి కలుగదు.

256. సత్సంగ మెంతయుండునో దానికి రెట్టింపు మననము ఉండవలయును.

257. మననము లేకుండ సత్సంగము ప్రయోజనము లేదు.

258. నామజపమువలన విక్షేపనివృత్తి, పదగానమువలన లీలావిర్భావము గలుగును.

259. నిరంతరము నాగుణములను, లీలలను,నామసంకీర్తనము చేయవలెను. (భగవంతుడు)

260. జాత్యభిమాని యేజాతిని అభిమానింప జాలడు.

261. శరీరాభిమాని యే జీవునియందు దయజూప జాలడు.

262. రామనామము మహావాక్యము – మహామంత్రము.

263. భగవన్నామస్మరణకు దేశ, కాల, జాతి, వర్ణ నియమములు లేవు.

264. రామనామాశ్రయులకు కలిభయము, కాలభయము, మృత్యుభయము ఉండదు.

265. ఈకలిలో నామావతారంగా వచ్చిన శ్రీకృష్ణునికి అంతర్థానమనటం చేతకాకుండ పోతోంది,

266. చంచలమైన చిత్తము నలువైపులా పరువెత్తుచుండును.

267. నామోచ్చారణ మాత్రమున భవసాగరము ఎండిపోవును.

268. గురువును నమ్మిన సాధకునకు ఏవిఘ్నేపములు ఉండవు.

269. ఎవుడు మానవుడు సమస్తకర్మలను పరిత్యజించి నన్ను సర్వాత్మనా శరణు పొందునో అట్టి సమయమున అతడు నాకు విశేషమాననీయు డగును.

270. కీర్తనద్వారా క్రమక్రమముగా చిత్తమాలిన్యము క్షాళన మగుచుండును.

271. నాథ క్తి నిబొందగోరు వారు అమృతమయము లైన నాకథలయందు శ్రద్ధగలిగి యుండవలయును.

272. ఈశ్వర విముఖునకు భగవన్మాయచే తన స్వరూప విస్మృతి కలుగును.

273. తనగురువునే ఆరాధ్య దేవునిగా భావించవలెను.

274. దేహాభిమానముగల జీవుడు సంసారచక్రమున అనాదికాలమునుండి భ్రమించుచున్నాడు.

275. భగవంతుని గుణ, లీలలను మననము చేయుట లాభదాయకము.

276. నామసంకీర్తన కన్న మించిన పరమలాభ మింకొకటి లేదు.

277. రామనామము పరమశాంతిని కలిగించును.

278. స్వార్థముతోగాక పరమార్థముతో చేసిన సేవ సమాధివరకు గొనిపోవును.

279. పరేచ్ఛాప్రారబ్ధము కొంత నీసాన్నిధ్యము నకు దూరము చేయును.

280. రామనామమనే అద్భుతమైన రెండునాలుకలు గల కత్తెర ద్వైతభావమును కత్తిరించివైచును.

281. రామనామము జగత్తున కధిష్ఠానము.

282. రామనామం బ్రహ్మలోకంవరకు ఉన్న సంపదను తలపుకు రాకుండ చేస్తుంది.

283. భగవన్నామం చేసేవారికి స్వర్గం అసహ్యం అవుతుంది.

284. భగవన్నామం పట్టిస్తే గోపబాలురకు వలె జయం నిశ్చయం.

285. దేవతలు పానంచేయు అమృతముకంటే రామనామామృతం గొప్పది.

286. కల్మషచిత్తులు, పాపద్రవ్యముచే జీవించువారు, విధివిహిత కర్మలు చేయనివారు అగు కలిప్రజలకు గోవింద కీర్తనమే గతి.

287. నాభక్తుడు భక్తుడుకాడు. నాభక్తులకు-భక్తుడు నాకు సర్వోత్తమ భక్తుడు. "భగవాన్"

288. దురాగ్రహమే మాయావిజృంభణము.

289. మానవుడు అధ్యాసవల్ల (మిథ్యాజ్ఞానము) అనర్థముల పాలవుతాడు.

290. మహాభక్తుల పాదధూళి శిరమున ధరించుట ఎంతభాగ్యమో.

291. ఎవరితో యేమిచెప్పినా ఈచేతకానివానికి తోచినది యొక్కటియే ఉపాయము. "ఎల్లపుడు భగవన్నామం చేయుడు."

292. బంసీవటమువంటి వటము (మఱ్ఱిచెట్టు) లేదట.

293. సద్విచారము, సత్సంగము కలవారే ధన్యులు.

294. నిరహంకారముతో నీభక్తుల పాదధూళి అభిషేకము చేసికొను అవసరము ప్రసాదింపుము.

295. భక్తులసేవ భగవత్సేవ కభిన్నము.

296. శ్రీహరినామము మహాపాతకము లను కొలనులను ఎండించుటకు గ్రీష్మఋతువు.

297. ధనమదాంధులకు భగవన్నామము వెగటు,

298. ఏసత్కార్యము చేయకున్న శరణన్నవారిని రక్షించును భగవంతుడు,

299. భక్తప్రియుడు భగవానుడు.

300. భగవంతునకు అనంతనామములు జీవుల జీవ భ్రాంతిని తొలగించుటకే.

301. జీవుడా ! దేహచింత, అర్థచింత సర్వమును వదలుము.

302. స్థిరత్వము నొందువరకు నామజపము చేయుము.

303. కథాశ్రవణము కీర్తన ద్వారాక్రమముగా చిత్తమాలిన్యము తొలిత మగుచుండును.

304. నామ సంకీర్తనవలన సూక్ష్మ వస్తువు యొక్క యథార్థ తత్త్వదర్శనము లగుచుండును.

305. నాభక్తిని పొందగోరువారు అమృత మయమైన నాకథలయందు శ్రద్ధ యుంచవలెను.

306. ఈశ్వర విముఖునకు జగన్మాయచే తన స్వరూప విస్మృతి కలుగుచుండును.

307. అనన్యభక్తి ద్వారా ఈశ్వర భజనచేయ వలెను.

308. ప్రారబ్ధ బలము ఎటులాగునో ఎవరికిని తెలియదు.

309. నామజపమున ఎట్టివారికి సిద్ధి కరతలా మలకము,

310. అఖండమైన ఆత్మతత్త్వమును మంత్రాను గ్రహమున పొందగలరు.

311. ఈ సర్వ నామ, రూపములు విష్ణువు, విశ్వరూపుడే.

312. గురునిష్ఠపరులకు అలభ్యము, అసాధ్యము ఏమీ లేదు.

313. భగవదిచ్ఛకు అడ్డులేదు.

314. ఈశ్వరేచ్ఛకు మానవయత్నం అక్కర లేదు.

315. భగవదాశ్రయులకు వచ్చేవి పరీక్షలే అన్యింగాదు.

316. సర్వార్పణం చేసికొన్నవాడు భగవదిష్ట మని సంతోషించుతాడు.

317. భగవదాశ్రయంలో జారకుండా ఉంటే అన్ని యోగ్యతలు కలుగుతాయి.

318. మట్టియొక్క శక్తి కుండే-పరమేశ్వరుని శక్తి ప్రకృతి.

319. అలలు ఆగినపిదప సముద్రస్నానం చేయ వలయునని ఆగినవాడు మూర్ఖుడు.

320. శరీరధర్మముయొక్క నాశనా నంతరము నేను ముక్తిని బడయుదు ననుట మూర్ఖత.

321. ఆత్మసందర్శనమున వాసనలు మరలును

322. తనకు పుట్టిన దూడయొక్క మలమును ఆవు ఏలాగున శుభ్రముచేయునో, తనను పూర్తిగ నమ్మిన భక్తునియొక్క మలమునుగూడ భగవంతుడు శుభ్రముచేయును.

323. భక్తునికి వచ్చిన కించిత్ అహంకారమును భగవంతుడు వెంటనే నశింపజేస్తాడు.

324. జీవభావం వచ్చినపుడల్లా దేహబుద్ధి విజృంభించును.

325. జ్ఞానసిద్ధికి భక్తియే సులభోపాయము, పరమాశ్రయము.

326. శరీరానికి ఊహించని బాధలు రావటం మంగళకరము.

327. బుద్ధిని సదాశ్రయంలో వుంచకపోతే, శరీరాన్ని చిరంజీవిలా వుంచా లనుకుంటుంది.

328. బుద్ధి సదాశ్రయం ధృఢప్రయత్నంతో కలిగించాలి.

329, బుద్ధి దేహంతో పొత్తుకలిగి యుంటానం టుంది. మంచిది కాదు.

330. భగవంతుని కరుణ అపారము.

331. గృహాదులయందు అహంకారముతో నేను నాది యనుకొనుట దుర్జనత్వము.

332. దేహాదులయందువిష్ణుబుద్ధి గలిగి యుండ వలయును.

333. పరమపదమును పొందదలచువారు ఇతరుల యొక్క కటు వచనములను సహించాలి.

334. అపకారికి ఉపకారము చేయాలి.

335. అపకారికి-అపకారము చేయుట అనర్థము

336. దుఃఖం దైవాను గ్రహము.

337. భగవంతుని దగ్గరకు చేరువారికి విఘ్నములు ఎక్కువ.

338. సాధకుని సాధనకు విఘ్నములు భగవంతుని పరీక్ష.

339. "మమమాయా దురత్యయా" ఇది పరమ సత్యము.

340. బుద్ధిలోగల సూక్ష్మజ్ఞానం కూడ రామ నామంతో పటాపంచలవుతుంది.

341. శ్రీరామ చింతన దంభ రహితంగా జరగాలి.

342. క్షణభంగురమైన శరీరమునందు అహంకార మను మమకారములతో యేప్రాణితోను వైరము కలిగి యుండరాదు.

343. వాసుదేవుని కన్న పరమమంగళం మరి యొకటి లేదు.

344. వాసుదేవునికంటే పరమపవిత్రం ఇంకొకటి లేదు.

345. వాసుదేవునికంటే వేరుదైవము లేదు.

346. వ్యాధిరూప విలాసంగూడ, ఆత్మాభిన్న జగత్తువలె అధిష్ఠానాభిన్నమే.

347. అన్నిటికి అధిష్ఠానమైన "నేను" సర్వమంగళము.

348. అనుభవం కాకపోయినా అసలు బ్రహ్మవిలాసమే.

349. శరీరము, వ్యాధి, బాధలు, ఏడుపులు, జన్మలు, మరణాలు వాసుదేవుడే.

350. మనకు శాస్త్రమాత్రయే ఆశ్రయము.

351. తనకు అత్యంత ప్రియమైన వస్తువు ఎప్పుడూ జ్ఞప్తిలోనే ఉండటం సహజం.

352. అంతా బ్రహ్మమె అని సాధనచేస్తున్నా లోపల నున్న అసలు వాసన సమయానికి బయట పడుతుంది.

353. అంతరంగిక వాసనలవలన మనోనిగ్రహము, జిహ్వాను అరికట్టడము చేతకాదు.

354. నమ్మినవారిని ప్రేమించి తరింపజేయువాడు భగవంతుడు కాక మరెవ్వరు ?

355. వాసనలు పునర్జన్మకు హేతు వగును.

356. జిహ్వ ప్రాణం తీస్తుంది మనస్సు గాలిలో పడేస్తుంది.

357. తనకు తాను ప్రియమైనట్లు అన్యవస్తువులు కావు.

358. అన్యులవలన సుఖదుఃఖములు గలుగు చున్న ననుట పొరపాటు.

359. ఒకరికి దుఃఖమైనది యింకొకరికి సుఖం కాక తప్పదు.

360. రామనామం కలిదావానలమునకు చల్లని జలం వంటిది.

361. కలిమహా విటపమునకు రామనామం కుఠారం వంటిది.

362. ఉపాసకులకు యిష్టమైన వస్తువు భగ వంతుడు.

363. పరచర్చను విషమువలె విడువవలయును.

364. పరులదోషములు వినుటచే పాపము లభిం చును.

365. అన్యచింతనవలన మనస్సు మలినమగును.

366. బాహ్యదృష్టి త్యాగము గోడమీద వ్రాసికొనవలయును.

367. మనసుకు అన్యచింత కలిగినవుడు ఉచ్ఛ స్వరముతో నామం చేయుము.

368. భగవంతుని పొందుటకు అనేక ఉపాయ ములున్నవి.

369. కలిలో భగవంతుని పొందుటకు ఒక్క భగవన్నామమె ఆశ్రయము.

370. ఏరిఏరి పాపులను రక్షించునది యెవరు ? రాము డొక్కడే.

371. రాళ్లను, పక్షులను, చెట్లను రక్షించినది యెవరు ! రాముడేగదా !

372. దేవతలు, దానవులు, మునులు-అందరు మాయావివశులే.

373. "స్వ" అను నది అంతులేనిది.

374. "స్వ" ఆనందమయము, అద్వయము.

375. భగవంతుడే బుద్ధియోగాన్ని కూడా యిస్తాడు.

376. చచ్చెద ననుకొనుట ఆత్మహింస.

377. భగవన్నామం ముంగ అమృతముకూడ తీసికట్టు.

378. తల్లి తండ్రులు, గురు, దైవములు భగవద్విభూతులు.

379. భగవద్విభూతులను భగవదాదేశాను సారంగా మొదట సేవించాలి.

380. సగుణోపాసన సవ్యంగా జరిగితే తత్వము హస్తహాగత మౌతుంది.

381. ఈకాలంలో సగుణోపాసనగూడ సరసంగా చేయలేరు.

382. నిర్ధనుని పాపం నామం పోగొట్టుతుంది.

383. "భాగవతం" అనుమాట దేవతలకుకూడ దుర్లభం.

384. కలిలో అపవర్గసాధనం "రామ"నామమే మరొకటికాదు.

385. భూలోకంలో భాగవతం బ్రహ్మవిగ్రహం.

386. భాగవతం సాక్షాత్ శ్రీకృష్ణుడే.

387. భాగవతం విన్నవారికి, వినిపించిన వారికి శ్రీకృష్ణానుగ్రహం సమమె.

388. ఏకాంతవాసంమనోనిర్మలతకుసత్యోపాయం.

389. ప్రపంచము యథార్థముగాదు మిథ్య.

390. నామసంకీర్తన కాలమున నామం దృశ్యమను తలంపులేకుండ జరుగుట ఉత్తమము.

391. భగవన్నామం అశ్రమాహంకారములను నశింపజేయును.

392. శరీర మెచటెచట వచ్చినను-నామాసక్తి కలుగుట భాగ్యము.

393. దేహము జీర్ణించునదిగాన "శరీర" మన్నారు.

394. అహంకార అంకురము దేహబుద్ధిని గలిగించి సర్వనాశనము జేయును.

395. జీవితమునగల్గు అనర్థములు నామస్మరణచే నశించును.

396. మనము ఏపూటకాపూట మనసును గమనించకపోతే పాచిపడుతుంది.

397. భగన్నామం కైవల్య మొసగు కామ ధేనువు.

398. హరినామము పురుషార్థముల నిచ్చును.

399. నామోచ్చారణ మాత్రమున భవసాగర మెండిపోవును.

400. రామనామము సదా శివుడు జపించు చుండును.

401. బుద్ధి యోగము లభింపనివారు దుఃఖం అనుభవింతురు.

402. మంగళము-అమంగళము భగవంతుడే.

403. భగవన్నామం అరిషడ్వర్గాలను తొలగి గిస్తుంది.

404. భగవంతుని నామ, రూప, ధామములు-మరియు భక్తికూడ అమృతమే.

405. భజనకు బలంరావాలంటే వ్యాపకంగా ఉన్న స్వరూపంగూడ మనస్సు అందుకోవాలి.

406. నామార్థచింతనం, రూపార్థచింతనం వీని వలన భగవంతుడు తన వాస్తవరూపాన్ని అందివ్వకుండునా ?

407. సగుణోపాసనమే నిర్గుణోపాసనకు చరమోపాయము.

408. సగుణ పరిచయం పూర్తిగాకుండ యీ దినములలో వేదాంతులకు రాగద్వేషములు పోవడంలేదు.

409. వేదాంతులకు ద్వైతభ్రమ అధికంగా గోచరించుచుండును.

410. సగుణ పరిచయం పూర్తిగా గానిచో వేదాంతం విషంగా పరిణమిస్తుంది.

411. రామనామము జపించువారిని చూచినా, స్పృశించినా, అట్టివారి పాపములు తొలగిపోవును.

ఈ గ్రంథ ముద్రణకు ఈ క్రింది భక్తులు సాయముచేసిరి.

1.	శ్రీ రమణాశ్రయులు - అరుణాచలం	25-0
2.	శ్రీ ఎ కనకరాజుగారు - హైదరాబాదు	250-0
3.	శ్రీ వెల్లంకి కొండలరావుగారు - నల్లజర్ల	100-0
4.	శ్రీ తటపర్తి రాజశ్యామల -తెనాలి	100-0
5.	శ్రీ గుంటూరు సీతారామశాస్త్రిగారు- రామగుండం	100-0
6.	శ్రీ ఘంటాచిట్టెయ్యగారు నల్లజర్ల	100-0
7.	శ్రీమతి పసుమర్తి సత్యవతమ్మగారు - విజయవాడ	58-6
8	శ్రీమతి ముళ్లపూడి సత్యవతమ్మగారు ,,	58-0
9.	శ్రీ దంగేటి లక్ష్మినారాయణగారు - గొల్లప్రోలు	58-0
10.	పి. రవిశంకరంగారు - తణుకు	50-0
11.	పి. శ్రీరామమూర్తిగారు - విశాఖపట్నం	40-00
12.	శ్రీభక్తాంజనేయస్వామివారి సంకీర్తన సమాజము రామగుండం	32-10
13.	శ్రీ బొడ్డపాటి సత్యనారాయణగారు విజయవాడ	25-0
14.	శ్రీ అక్కిపెద్ది అన్నపూర్ణమ్మగారు ఢిల్లీ	15-0
15.	శ్రీ చల్లా కనకదుర్గమ్మగారు ,,	10-0
16	శ్రీ అంకరాజు సరోజనమ్మగారు తెనాలి	5-00
17.	శ్రీ పసుమర్తి సుబ్రమణ్యశాస్త్రిగారు- విజవాడ	25-0
18.	శ్రీ ముళ్లపూడి భానువెంకటసత్యనారాయణగారు ,,	25-0
19.	శ్రీ రూపాకుల సుందరమ్మగారు-తెనాలి	15-0
20.	శ్రీ మురికిపూడి వరదరాజులుగారు	10-0
21.	శ్రీ జంధ్యాల లక్ష్మినృసింహస్వామిగారు తెనాలి	5 0
22.	శ్రీ వెల్లంకి నారాయణమూర్తి దంపతులు-నల్లజర్ల	6-0
23.	ఒక భక్తురాలు తెనాలి	30-0
24.	ఒక భక్తుడు ,,	10-0

మారాబోవు అవధూత గ్రంథములు. అపరచైతన్యులు, నా మావతారులు, ప్రాతః స్మరణీయులు, బ్రహ్మీభూతులు అగు శ్రీశ్రీశ్రీ ప.ప. అవధూతేంద్ర సరస్వతీ స్వామివారు వ్రాసికొనిన గ్రంథములను సేకరించి, మా మండలి ద్వారా ప్రకటించిసాధక భక్తలోకమునకు అందించ నిశ్చయించితిమి.

1. అవధూతవాణి (అచ్చగుచున్నది)
2. అవధూతలేఖలు
3. శ్రీకృష్ణ-ఉద్ధవసంవాదం
4. గోపికా గీత (విశేషార్థము)
5. నిత్య పఠన స్తోత్రములు
6. శ్రీస్వామివారు - అరుణాచలము
7. శ్రీస్వామివారు - నామసప్తాహములు
8. భగవన్నామ మహిమ (వేద శాస్త్ర పురాణాదుల నుండి)
9. శ్రీస్వామి వారి జీవిత చరిత్ర
10. అవధూత పలుకులు
11. అవధూత సూక్తులు. ద్వితీయ భాగము

సాధన గ్రంథ మండలి, తెనాలి.